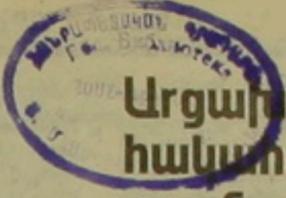

հասցի՝ Երևան 375010
Համրակայան 47
հեռախոս 561841
ֆաքս 562941
սեյֆի՝ 243267 SULA SU

Յուրիս 1991 Շաբաթ եռօրյա քեր Ա թահի քի 31 գինը 30 կ

Արցախում գործադրվող Մոսկվայի հակառակ ֆաղափականությունը դառնում է Եւրախորհրդարանի ֆննարկման նյութ

Մաշիսի սկզբներին Հայկական ժողովրդային շարժման պատվիրակությունը որպես դիտորդ ներկա գտնվեց Հունաստանի Կորֆու կղզում կայացած Եւրախորհրդարանի սոցիալիստ պատգամավորների խմբի խորհրդաժողովին և նրանց ներկայացրեց իր կողմից ստորագրված մի կոչ-դիմում:

Շարժման պատվիրակությունը խորհրդաժողովի շրջանակներում շփումներ հաստատեց Եւրոպական ընդհանուր շուկայի գաճազան երկրների պատգամավորների հետ, նրանց բացատրելով Արցախյան ճգնաժամի վերջին իրադարձությունները և կենտրոնական իշխանության հակահայ դիտավորությունները:

Պատվիրակությունը հատուկ հանդիպում ունեցավ Ֆրանսիայի սոցիալիստական կուսակցության պատգամավորների հետ, որոնց հետ միասնաբար մշակվեց մի նախագիծ-բանաձև, ուր, նկարագրելով Արցախում և նրա հարակից հայաբնակ շրջաններում հայերի համար ստեղծված ան-

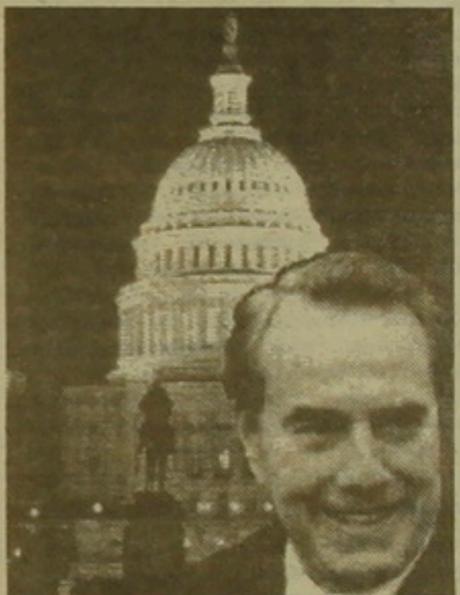
տանելի վիճակը, ավերածությունները, ըստ պահանջի ու բռնի տեղահանությունը, որ տեսանք է Մոսկվայի կողմնակալ քաղաքականության, ասվում է թե՛

«Եւրախորհրդարանը կոչ է անում նախագահ Գորբաչովին, ազերի և հայ իշխանություններին՝ անմիջապես վերջ տալ բռնության գործողություններին, դատասարտում է խորհրդային քանակի և «ազերի ուժերի» դավադիր համաձայնությունը, որ մեկ անգամ չի գործադրվել Գորբաչովի հայ բնակչության նկատմամբ, և հրապարակում է խորհրդային, ազերի և հայ իշխանություններին Գորբաչովի խնդրին քաղաքական լուծում տալ, համաձայն մարդու իրավունքներին և ինքնորոշմանը, ինչը ունակ կլինի վերացնելու լարվածությունը պատճառները և Կովկասի այդ շրջանի առնականության տեսակետ վտանգը»:

Այս բանաձևը սոցիալիստական խումբը հանձնեց ամառի ներկայացնելու Եւրախորհրդարան:

Ամերիկյան սենատը որոշում է հացահատիկի վարկը լայնամասշտաբային ֆալսեթի և Զալթյան երկրների և Հայաստանի հարցերով

Ինչպես հաղորդել էինք մեր մայիսի-ի համարում, ԱՄՆ-ի սենատը միաձայնաբար որոշում էր ընդունել խորհրդային ընթացիկ և ազերի զինյալների կողմից Արցախի և Հայաստանի նկատմամբ կիրառվող նախանարձակ գործողությունները դատարարելու մասին և այդ առթիվ խորհրդային և Եւրոպական խորհրդային միասնապահ մարմիններին: Միաժամանակ հայտնել էինք, թե Ռաժդեպի անհատական կուսակցության ջանքերով, սենատը Լեւինը, Բրուսիլը, Դոուլը և ինչո՞ւնը աշխատանք էին տանում այդ ուղղությամբ գործողության ուժ հաղորդելու ղույթով:

Արդ, ՌԱԿ-ի կենտրոնական գրասենյակը տեղեկացնում են, որ սենատի հերթական նիստին, փոքրամասնական խմբի անակ Ռոբերտ Դոուլը սենատին է ներկայացրել մի որոշման նախագիծ (թիվ 7), որով առաջարկվում է Մ. Լաճնգների կողմից Խ. Մուսթայանը տրվելիք միլիարդ դոլարի հացահատիկային ըջուրայ վարկը պայմանավորել Բալթյան կրկնի, Հայաստանի և դեմոկրատացման ինքնիշխանության ուղին բռնաձուլ հանրապետությունների նկատմամբ դրա և պարկեզ քաղաքականությունը արելու խորհրդային հանձնառությամբ:

ՌԱԿ կենտրոնական գրասենյակի կողմից «Ազգ»-ին ուղարկված «Կոնգրեսը ընդունեց պաշտոնաթերթի (Կոնգրեսի նիստի) և որոշումների արձանագրության (սկզբ) 1991 մայիսի 15-ի համարից (որի էջերը հատկացվել են այդ նիստին) ինչպես նաև, որ սենատը Դոուլի ներկայացրած նախագիծը եղել է շատ խիստ, թագործուն և ճշմարիտ, որ խորհրդային կենտրոնական իշխանությունները նախապես արգելեցին մեզ օգնությունները ոչ միայն թաշխել արդարորեն բոլոր հանրապետություններին, այլև դրանք օգտագործել իրեն ճնշման միջոց՝ «կարգի բերելու» մար «ընդուստ» հանրապետություններին: տնտեսար, ամերիկյան սենատը խորհրդային կողմից հասակ հանձնառություն է անհրաժեշտ, որպեսզի 1,5 միլիարդ դոլարի օգնությունը չօգտագործվի «զինվորական մեքենային» և «կոմունիստական սակցության պարտաձևի» նկատմամբ իրեն «ճնշման միջոց Բալթյան հանրապետություններին, Հայաստանին և Երկրագնդի մյուս հանրապետություններին ստատորելու, այսպես կոչված, Միութենական պայմանագիրը, և կամ քաղաքական որևէ այլ նպատակով»:

Այնուամենայնիվ նախագծի քննարկման ընթացքում, սենատը Դոուլը մեջբերել է Մ. Լաճնգի և Մուսթայանի անտարական ներկայացրելու Ռոբերտ Ն. Ռուզվելտի նախը, որով վերջինս պաշտոնապես հա-

վաստիացնում է, որ 1991 թ. առաջին եռամսյակում Խ. Մուսթայանը քաղաքացու հանրապետություններն իրենց հացահատիկի ֆոնդերն ստացել են արդար քաշխումով: Դոուլը վկայելու է նաև նախկին արտգործնախարար Էդ. Շելարդոնի և Ի. Սիլվանի, որոնք Խ. Մուսթայանը դեմոկրատացման նկատմամբ պրեզիդենտ Գորբաչովի և կարծրեւայինների գործունեության վերաբերյալ խոր մտահոգություն են հայտնել վերջերս Վաշինգտոնում եղած ժամանակ:

Քննարկմանը մասնակցել են նաև սենատորներ Լեւինը, Բրոսիլը, Բորնը, Դեկոնչինը, Ֆորդը և ուրիշներ: Ի վերջո, թեր ու դեմ կարծիքների փոխանակումից հետո, սենատը Դոուլի լրամշակված նախագիծը 70 կողմ և 28 դեմ ձայներով ընդունել է և դրվել սենատի օրակարգի վրա, իբրև թիվ 117 որոշում:

Այդ որոշման լրիվ տեքստը, որ մեր թերթում կներառվի առաջիկա համարում, ամերիկյան վարչակարգից մասնավորաբար պահանջում է հիշյալ օգնությունը ուղղակիորեն պայմանավորել Բալթյան երկրների, Հայաստանի և այլ հանրապետությունների նկատմամբ խորհրդային կենտրոնական իշխանության դիրքորոշումով, Միութենական պայմանագիրը պարտադրելու և հաճախ 12-ին Ռուսաստանում անցկացվելիք պրեզիդենտական ընտրությունների դեմոկրատական լինելու պահանջով, իբրև հավելյալ ճնշման միջոց ամերիկյան վարչությունից պահանջելով 1,5 միլիարդի վարկը տրամադրել 3 մասով՝ քաղաքացույցը 500-ական միլիոն դոլարի չափով:

ԽՍՀՄ Գերագույն խորհուրդը արժույթություններ և երաշխիքներ է տալիս օտար ներդրողներին

Օտար ներդրողների առաջ դրված արգելափակումները համակարգում որոշ փոփոխություններ կատարելով, Խ. Միության Գերագույն խորհուրդը չորեքշաբթի օրվա նիստում որոշակի երաշխիքներ և արտոնություններ ընդունեց նրանց:

Այդ երաշխիքներից գլխավորն այն է, որ օտար ներդրողներն այսուհետև իրավունք ունեն նյութական հատուցում ստանալու Խ. Միությունում իրենց ունեցվածքի ազգայնացման դեպքում: Հատկանշական է, որ այս օրենքի մանրամասնությունների մշակումը Գերագույն խորհուրդը թողնում է

հանրապետություններին:

Քվեարկված նոր օրենքը գիշումներ է կատարում օտարերկրյա առևտրին, բույլատրելով նրանց առանց արտոնագրի արտահանելու և ներմուծելու:

Մյուս կողմից, հինգշաբթի օրը եղանի Պրիմակովի հետ տեսակցելուց հետո, Մ. Նախագահի պետքարտուղար Ջեյմս Բեյքը համոզմունք հայտնեց, որ Մոսկվայի պատասխանատուները լրջորեն հետաճում են երկրում շուկայական տնտեսության անցնելու:

ՄԻՍՏՆԱԿԱՆ ԿԱՐԵ ԼՈՒՐԵՐ ՄԻՍՏՆԱԿԱՆ ԿԱՐԵ ԼՈՒՐԵՐ ՄԻՍՏՆԱԿԱՆ ԿԱՐԵ

Մ. Նախագահը ու Բիսանիան համաձայն մի որոշում հղեցին ՄԱԿ-ի Ապահովության խորհրդի մշտական անդամ հիւսիսային Երևանի, պահանջելով որ Իրաքը ինչը հոգա ծախսերն իր բախտիկ հրթիռների, ջիմիական ու կենսաբանական զենքերի և միջուկային կարողությունների ոչնչացման գործողությունների, ինչպես երկ պայահայտեցին ամերիկյան դիվանագիտական շրջանակները:

Եթովպական աղսամբներն Ադդիս Աբեբայում հինգշաբթի օրը սպանեցին հակամարտիկյան ցույց կատարող ցուցարարների, հաղորդեցին անկախ աղսարները Եթովպիայի մայրաքաղաքից, առանց կշեռու կոնտրոլի: Բանարարներն սկսվեցին այն պահին, երբ հապարավոր ցուցարարները քաղաքի փողոցներում երթ էին կատարում, բողոքելով Վաշինգտոնի կողմից հովանավորված լոնդոնյան բանակցությունների դեմ, որոնք կառավարության ֆունկցիան ժամանակավորապես հանձնում էին ապստամբ խմբավորման՝ Էրիտրեայի ճակատին, որ ընդամենը մեկ օր առաջ հրետանային կրակով իր մուտքն էր կատարել Ադդիս Աբեբա:

Մյուս կողմից, երեկ, Եթովպական Նախկին կառավարության պաշտոնատարների շատերն անձնատուր եղան Նորահաստա պիկետալական իշխանությանը: Երեկ սպասում էր դատական գործ:

Մ. Գորբաչովը հրավիրվելու է Յոթի խմբակի գագաթնաժողովին, որ պիտի գումարվի առաջիկա հուլիսին, հայտարարեցին Ֆրանսիայի Նախագահ Ֆ. Միտրանը ու Գերմանիայի կանցլեր Գ. Ջոլը: Իր հերթին, պրեզիդենտ Բուշը, որ սկսելու էր Գորբաչովին այդ ժողովին հրավիրելու գաղափարին, խոստացավ չառարկել, եթե այդ բանն օգնի Մոսկվային տեսնական բարենորոգումներ անկայանելու և Միությունում:

Ամերիկյան և խորհրդային ղեկավարները հեճկեճեճ ավելի մեծ մտահոգություն են հանդես բերում խորհրդային միջուկային զենքերի ճակատագրի շուրջ, նկատի ունենալով երկրի տարածքում տիրող ապակայուն մթնոլորտը, երեկ հայտարարեց ամերիկյան ԿԳՎ-ի Նախկին պետ Ուեբստերը:

Հնդկաստանի կոնգրես կուսակցությունը իրեն առաջնորդ ընտրեց Նախկին Նախարարների Լարաշիմա Ռաոյին, որ Ռաշիվ Գալտիի սպանությունից հետո պիտի գլխավորի կուսակցությունը առաջիկա խորհրդարանական ընտրությունների ընթացքում: Այսուհանդերձ, դիտորդների կարծիքով, հավանական չէ, որ 69-ամյա Նորընտիր կուսակցապետը գլխավորի երկրի առաջիկա կառավարությունը, նկատի ունենալով նրա տկար առողջությունը:

Խորվաթիան իրեն հայտարարեց անկախ ղեկավարություն այն դեպքում, երբ երուպական համայնքի երկրները ներկայացնող մի պատվիրակություն ժամանել էր Գրաբլովա՝ անջատողական հակապետություններին համոզելու համար, որ մեան միության մեջ: Խորվաթիայի անկախության հայտարարությունը ստորագրվել էր հակապետության Նախագահ Ֆրանսիո Թուշմանի կողմից:

Լիսաբոնում երեկ գիշեր սղասվում էր մի լայնամասշտաբ ստորագրում, որը վերջ կտա Անգոլայի 16-ամյա պատերազմին: Պայմանագիրը կարող է ստորագրվել Անգոլայի Նախագահ Դուշ Սանթուշի և պորտուգալական ապստամբների Ունիտայի պետ Սավիմբիի կողմից, ՄԱԿ-ի ընդհ. քարտուղար Գերեյ ղը Կուելարի, պետքարտուղար Բեյքերի և արտգործնախարար Բեսսերտիկի ներկայությամբ:

Ամերիկյան դաշտանության նախարար Ջեյմս Թեյլորը Թեյ-Ավիվում երեկ խոստացավ Իսրայելին տալ 10 «F-15» ռազմաօդանավ և վարկ ապահովել հակաիրթիային համակարգ ստեղծելու համար այդ երկրում:

Գերաբերական այն է, որ Նախարար Ջեյմսի այս հայտարարությունից ընդամենը մեկ օր առաջ պրեզիդենտ Բուշը առաջարկել էր որոշման մի նախագիծ, որով խիստ սահմանափակումներ էին դրվում Միջին Արևելքի սպառապետությունների աճի վրա:

Խորհրդային բանակի սղան հանգադուլ է հայտարարում

Մաշիսի 29-ից Ազատության հրապարակում հացադուլ է հայտարարել խորհրդային բանակի ավագ լեյտենանտ, երկու լվակների հայր, Աֆղանստանում ծառայած 28-ամյա կիսիցի Օլեգ Կրասնիկին:

Բանն այն է, որ Օլեգ Կրասնիկին արքայազն չորս անգամ դիմել է բանակային ճարտանական ղեկավարությանը իրեն զինված ուժերում ծառայությունից ազատելու ղույթով, բայց ասպարդյան:

Ինչո՞ւ նա չի ուզում այլևս ծառայել խորհրդային բանակում:

«Չորս մանկանից հետո մայրս միայնակ մնացել է: Բայց դա միակ պատճառը չէ: Երաբիրություններն սպանելի և զինվորների միջև չափազանց սրված են առկա լվար ծառայած զինվորները ճնշում են

Քերականությունը
 Մեծ Շնոր, Հին Շնոր, Եղծածողը և Մար-
 կածողը: Մտածողը մտածում էս, որ
 Գեոաշենի օրինակից չկարողացանք դաս
 քաղել:
 Քերականություն մարդիկ հնազանդվեցին...
 Պաշտպանական մարտերին մասնակցած մի
 քանի տեղացի նրիսատարները գալով խոս-
 տովանում են մեր խոսքի կողմերը:

հակամի շորերով մի քանիսն զինվորի:
 Սակայն հետո ի՞նչ ստացվեց. նույն զին-
 վորը գաղտնազորի փախել էր օտնական-
 ների մոտ և հայտնել մեր զինքի տեղը:
 Գյուղ մտնելուց հետո անմիջապես բռն-
 նագրավել են զենքը:
Հայկ Անտոնյան. - Գետաշենի իրադար-
 ձությունները ցույց տվեցին, որ բանակը
 քայքայված աղբյուրների օտնականների

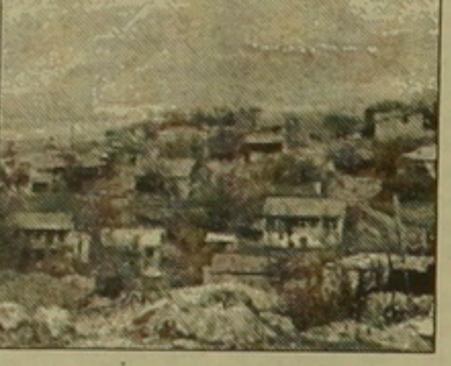
Մասվի Գրիգորյան. - Այո, Գետաշենի
 իրադարձություններից հետո ավելորդ էր
 հույս դնել կենտրոնի ողորմաբարության վրա:
 Ավելին, պետք է սերտ կապ ստեղծեինք
 Արցախի կարևորագույն բնակավայրերի
 միջև, ինքնապաշտպանության ժամանակ
 սատարելու միջանց: Այս նպատակով ե՛ր
 Հայաստանում, ե՛ր Արցախում ոչինչ չի
 կատարվել համապատասխան մարմինների

ԼՈՒՐԵՐ ԼՈՒՐԵՐ ԼՈՒՐԵՐ

**Գետաշենի անդադրում
 ծերունին**
 Արդեն 23 տարի Սեւանում է վերում
 ծնունդով գետաշենցի Ռաֆիկ Շադրյանը:
 Լա 74 տարեկան է, պատերազմի վետե-
 ռան, քաղում շքանշանների ասպետ: Այն-
 հեր ծերունին այդ հասակում չի կորցրել
 ոգու արիությունը, ավելին՝ կարողացել է
 հայրենասիրություն սերմանել իր որդիների
 Միքայելի և Սերգեյի մեջ:
 Դեռ 1988 թ. ևս Կիրովաբադի մա-
 կավոդ Կարմիր գյուղում էր: Թուրքերի
 այդ ժամանակ հասել էին Այգեստան,
 քայքայ Գետաշեն մտնել չկարողացան: Կան-
 գնել էին 28 կմ հեռավորության վրա, իսկ
 այդ ընթացքում Ռաֆիկ Շադրյանի ցու-
 ցումով ողջ Գետաշենում փորվում էին խղ-
 րամատներ: Պատերազմի հերոսը կարողա-
 ցավ հանդիպում ունենալ ՍՄԿՍ պիկետ
 ուժերի նախարարի հետ և Կիրովաբադի
 բանտի պատել իր համագյուղացու զին-
 ատությանը թեկնածու, մանկավարժակա-
 նի դասախոս Բենիկ Միսյանին: Սեւանում
 գտնվելու ժամանակ Լույսպետ չէր կարող
 հանգիստ լինել: Լա այստեղից Գետաշեն
 ուղարկեց ութ ուղղաթիռ, իսկ վերջինս
 հայրենասեր այդ ծերունին եղավ Ռիչիշա-
 նում, ուր կոմպոզիտորների տանը տեղա-
 վորված են նրա հայրենակիցների 59 ըն-
 տակիցներ: Դրոյից ետ չի մնում որդին
 Սերգեյ Շադրյանը: Լա միջև վերջին
 իրադարձությունները Գետաշեն էր տարել
 հինգ հազար ութուստ ապրանք, 100 փուլ
 կոշիկ և այլն: Իսկ այսօր Սեւանի իրենց
 տանը նրանք հյուրընկալել են Գետաշենի
 մագապուրծ եղած համապայագիսները:

Խոսուս են դառնացած տղաները

Մարգին Հայրապետյան. - Եղել են Հին
 շենում: Բանագաղթին վերջինը ես եմ դուրս
 եկել գյուղից: Դուրս եմ եկել «գլխահակ,
 մեծ-մեծակ: Տեսնեիք ինչպես սկսվեց քա-
 յանը, երբ օտնականները մտան գյուղ:
 Այդ պահին ես քարվել էի անտառում:
 Հետո իմացա, որ ծեծել, տանջել են մար-
 դկանց, Շուշիի քերտ տարել համարակ
 ջահներին: Զգիտեմ ու՛մ խելքին փշեց, որ
 զորքը գալիս է, չպիտի դիմադրենք: Ավելի
 լավ չէ՞ր կավելի, պատվով մեռնեինք
 (գուցե ես Մարգինի այս խոսակցությունը
 արժանահավատ չլինեմ, եթե այդ մասին
 չլիկային Տեղ գյուղ գաղթած այլ քերդա-
 ծորցիներ): Վախեցում էին տանկերից: Այ-
 նինչ կարելի էր պաշտպանվել, մանավանդ
 որ գյուղի դիրքը թեք է, եւ տանկերը դան-
 դաղ էին շարժվում: Մեզ ավելի շատ նե-
 ղացում էին ուղղաթիռների կրակոցները:
 Մինչև այդ բնակիչներին կարելի էր տա-
 նել անտառ, այնտեղ ապանով էր: Բայց
 տղաները չլսեցին ինձ:

հետ միասին ծրագրել էր բռնություն տե-
 դառնել ողջ հայ բնակչությանը և դրա-
 նով մեկընդմիջտ վերջ դնել արցախյան
 հարցին: Այդ ընթացքում թե՛ զինվորները,
 թե՛ օտնականները խտրություն չեին դնում
 հնարավորությունների մեջ: Այն էլ տան, որ
 մեզ ոչ ոք ցույց չտվեց օգնություն՝
 կանխելու արյունահեղությունը: Այս ամե-
 սից հետո, ի՞նչ է, պիտի ձեռքնուրվ
 պարզեինք եւ սանիք՝ ճկեք մեզ կտառ-
 րե՞ք: Գոնե օգտագործեինք եղած հնարա-
 վորությունները: Ինձ թվում է, որ ինքնա-
 պաշտպանության նախապատրաստվելիս
 մեզ պետք է գոնե տրվեին զինվորական
 ասանձին հրահանգներ: Ծավոք, այս
 պարագան մտնելով էր քախտի քնահա-
 ճույքին:

կողմից: Հասկանում եմ, հենց Արցախում էլ
 շքանշակվում էին շքանշաններ ու քնակա-
 վաչերը: Սակայն մյուս կողմից չպետք է
 մոռանալ, որ գործ ունենք ազրեխայի
 հետ: Հակառակ կողմում էին զինվորները
 եւ օտնականները, սրանք հոգեբանորեն
 պատրաստ են տանկերի թրթուրների տակ
 ճզմելու մեզ, սպանելու, բռնաբարելու, քա-
 յանելու: Ուրեմն ինչ, ատամն ընդ ատա-
 ման...
Խոսեցին նաեւ մյուս տղաները: Խոսեցին
բորբոքված և վիրավորված: Նրանք զինվոր-
ականներ չեն ու քաղաքացիները: Արտա-
դուրյան աշխատողներ են, երդի ճշակներ,
մտավորականներ: Պարզապես իրենց խղճի
ճայմին հավատարիմ ռաքի են կանգնել
պաշտպանելու հայրենակիցներին: Նրանք
մեր խիղճն են, մեր միտքը, մեր արժանա-
պատվությունը: Ուրեմն պարտավոր ենք նը-
րանց ասածից ձեռք հեռանալու անելու:
Զրույցի առարկան Բերդաձորն է՝ Արցախի
դարպասներից ամենակարևորը: Բերդաձո-
րի կորուստը կործանարար շրջալսկան
առակցիցի սկիզբ կարող է լինել:
Երեկ, երբ կանգուն էր Բերդաձորը, Հա-
յաստանն Արցախից հեռու էր ընդամենը
վեց կիլոմետր, այժմ այդ հեռավորությունը
**դարձավ 70 կիլոմետր...
 Իզուր, բաղդալին իզուր չէին գայրացած**
ու դառնացած մի բուս նրիտասարդները:

Երվանդ Եղյան. - Ինձ սիրում է մի
 միտք, օտնականներն առանց զինվորների
 դժվար թե դիմեն համարակալ քայլերի:
 Դրանք ավելի շատ հետեւում էին զինվոր-
 ներին, թալանում տները:
Եվր Քոսյան. - Կավոլ չեն, քայք ենց
 ու խորամանկ են: Եւրվանդ կարողանում
 են կաշառել և իրենց կողմը գրավել զին-
 վորներին: Ստեփանակերտից մեզ մոտ էր
 եկել մի երիտասարդ՝ հետք բերելով օտն-

**Մի էիջ թուլցիկային
 ստեղծագործողների եւ
 այն մասին, թե
 վերջապես ո՞վ է
 մահելու շեների դաշերը**

Վերջերս ինձ հավազյուտ բախտ վի-
 ճակվեց ի վերջո տեսնելու այն մարդկանց,
 որոնց ջանքերով նաեւ այս էլ երեք տարի
 է երեսակի կենտրոնական շենքերը, ճար-
 տարապետական կառույցները լաթապատ,
 ջրոտ ու խղունկ տեսք են ստացել...
 Դեռ 1988-ին հիպոպոսան վարմանը
 էի պարուս թամայանական հրաշք օպերա-
 յի հրապարակի պատերի վրա իրենց ըս-
 տեղծագործությունները փակցնող «բանա-
 ստեղծների, գուսանների եւ նկարիչների»
 անօրինակ սխրանքներից: Լույսիկ երբ
 ստեղծագործության նմանօրինակ արտա-
 հայտը շենքերի համար համապատասխան
 վահանակներ ստեղծվեցին՝ նրանք շարու-
 ճակեցին հետետղականորեն արհամարհել
 դրանք ու... Օրինակ, պատկերապոեթ, թե
 ինչպես էր 3-4 մարդուց բարձրության վրա
 կրա հայտնվել տերուական աղոթքը:
 ... Ուրեմն ես տեսա, որ միությանը ը-
 ղից պատ, այս մարդիկ գործում են նաեւ
 անավոտ կանուխ: Գամեսայն դեպ, էլի
 մարդաշատ չէր: Մեկը Աղամյան փողոցի
 կողմից, Գերագույն խորհրդի կոստերի դա-
 կիմի մուտքի մոտ էին մեկը երկար աս-
 տիճան ու սուսնի դույլ ուներ ձեռքին: Գե-
 տո ես այդ նույն՝ պինակը պատկերող
 պլակատը տեսա անկախության հրապարա-
 կի սյուների վրա եւ այլուր:
 Ներկայացան որպես Գործույն Գորու-
 թյունյան ու Ռուբեն Մեսայակայան, վեր-
 ջինս նախկինում պատկանել էր «Ապատ
 Գայք» կազմակերպությանը: Իմ հարցին,
 թե՛ արդյոք չե՛ն ավստում Թամայանի
 ստեղծած այս գեղեցիկ շենքի ճարտարա-
 պետական եւ գեղագիտական տեսքը փե-
 շայնելու համար՝ Ռուբեն Մեսայակայանը
 պատասխանեց, թե ինքն ավստում է «այս
 պատերի ներսում գտնվող մարդկանց, որ
 այս հրաշալի պինակը անուրդի են հա-
 նել»: Իսկ մյուսը ճզգրտեց, որ իրենք ալ-
 յուրով են փակցնում ու պոկելը շատ հեշտ
 կլինի...
 Ուրեմն ընդառաջին բարեկարգման վար-
 չությունում պիտի ստեղծվի եւ՛ս մի բաժին՝
 նորանոր հաստիքներով ու տեխնիկական
 միջոցներով, որ պիտի վերադի միայն քա-
 ղաքի կառույցներից մեր այսօրինակ քա-
 ղաքական «համարձակության» հետքերը
 վերայնելով...
 ԱՆՆԱ ԿՐՈՍՅԱՆԱՆ

Մայիսի 26, Գամեի. - Ժամը մեկն է:
 Բակում սպասում է քազմությունը:
 Աստիճանների երկու կողմերում վազվում
 են ջահերը: Հարթակում կանգնածներից
 ծիռանիմ տղամարդու ասաթ է գալիս և
 գալում:
 Երկներ երկին, երկներ երկիր,
 երկներ եւ ծավն ծիրանի...
 Առաջին հայացքից այս տեսարանը մեզ

զավանդու հույսը կապելն է մեր ուժի եւ
 գործաքան հետ, մեր հանապազօրյա գոր-
 ձերի մեջ մեծ ու փոքր հաղթանակների
 հետ: Այդ է հաստատում պատմությունը,
 այդ է հաստատում մեր հոգեկոտ հատնից
 մեկը՝ Գարեգին Նժդեհը:
 Ելույթի համար խաղը տրվում է Նժդե-
 ճյան ցնդարուն կուսակցության նախագահ
 Գեորգ Հովսեփյանին: Մեր սերունդների

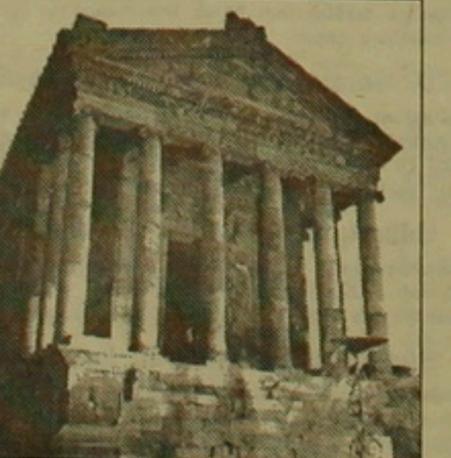
Մորդիները Գամեիում

հիշեցրեց ներդեցու մտավառությունը: Իրա-
 կանում ականատես ենք Գամեիում «Արտ-
 դիների ունիս» ցնդարուն համայնքի կազ-
 մակերպած ջանակամուտքը ի պատիվ
 Սարդարապատի ճակատամարտի: Մրանք
 հետեւում են հայոց դիցարանին, բուն հայ-
 կական աստվածներին (զվազվոր աստ-
 վածն Արան է): Ճեղակրոնի դիրք տեսնե-
 լով ազգին ծառայելու մեջ՝ արտոդիները

ամաչնությունը տալիս են հայությանն սե-
 փական ուժին եւ գործաքանը:
 Համայնքի ղեկավարը՝ քրմապետ Սլակ
 Կակուսյանը, քացելով միջոցառումը Աշեց,
 որ Սարդարապատը իբրեւ հայոց ազգային
 ոգու կանչ հիշեցնում է Հայկ Նահապետի
 հաղթանակը տիտանյան Բելի դեմ: Պատ-
 մությունը մեր արչանն ու գեներին է փո-
 խանցել ոչ միայն արարելու-կերտելու, այլ
 էլ պատմորագնելու հատկությունը: Դժոզակ
 այս պահին, երբ հայոց հողը ներկվել է
 հայտոդիների արչանք, կրկին համազվում
 ենք ցնդարուն հավատամքի ճշմարտա-
 ցիության մեջ: Դա ազգի գոյության, քար-

պատմում հույսը կապելն է մեր ուժի եւ
 գործաքան հետ, մեր հանապազօրյա գոր-
 ձերի մեջ մեծ ու փոքր հաղթանակների
 հետ: Այդ է հաստատում պատմությունը,
 այդ է հաստատում մեր հոգեկոտ հատնից
 մեկը՝ Գարեգին Նժդեհը:
 Ելույթի համար խաղը տրվում է Նժդե-
 ճյան ցնդարուն կուսակցության նախագահ
 Գեորգ Հովսեփյանին: Մեր սերունդների

պետք է ավելի շատ դաստիարակներ Սար-
 դարապատի, նմանօրինակ մյուս հերոսա-
 մարտերի դասերով: Ի տարբերություն Մու-
 սա լեան, Շապին Գարահիսարի, նորօրյա
 Գետաշենի մարտերի, նշում է Գ. Հովսեփ-
 յանը, Սարդարապատը ոչ միայն մեր քա-
 ղայական, այլեւ փաստացի հաղթանակն է:
 Այդ ճակատամարտով ստացանք իրավունք
 ոչ միայն ապրելու, այլեւ պահպանելու մեր
 կենսական տարածքները, մեր հողը, մեր
 տունը ու տեղը:
 Այսօր Հայաստանում գործում են հա-
 սարակական-քաղաքական շատ կազմակեր-
 պություններ, ասաց Հայ դատ կազմակեր-
 պության ներկայացուցիչ Շիրակ Գյուլնաշ-
 յանը: Նրանցից յուրաքանչյուրի պարտքն է
 գործով օգնել, լուծելու հանրապետությու-
 նում կուտակված հարցերը: Սարդարապա-
 տը ամենացորդ հայրենասիրության, ազգա-
 յին միասնականության օրինակ պետք է
 ծառայի: Այն նաեւ պիտի սովորեցնի ազ-
 գային պետականություն կերտելիս դասեր
 քաղել անցյալից:
 Հնչում են հայկական երգն ու սարը,
 հնագույն ստեղծագործությունները: Համայ-
 նքի գործադիր մարմնի՝ մեմբեկան խոր-
 հրդի անդամները համայնքի հավատաց-
 յալներին, ներկաներին ծանոթացնում են
 ցնդարուն պատմությանը, ծիսակատարու-
 թյուններին ու արարողություններին: Խոր-
 հրդի անդամ, Երեսնի պետհամալսարանի
 ստանդանը, որ Արարատյան շախմատը
 բնօրրանն է ոչ միայն արտոդիների, այլեւ
 արիական բուրդ ցնդերի ու ազգերի (հույ-
 ներ, պարսիկներ, գերմանացիներ եւ այլն):
 Բնակվում է, որ լավագույնս ուսումնասի-
 րելով մեր արձանները եւ մեր ցնդարուն
 ընթացում ենք, թե ով ենք մենք եւ ուր
 ենք գնում:
 Չամբավառությունը շարունակվեց մինչեւ
 ուշ երեկո:

Ականատեսի վկայությամբ

Գետաշենի բնագաղթված Արշակ Մա-
 Ֆարյանը մի կողմից փառք է տալիս աս-
 տուն, որ կարողացել է դուրս պրծնել
 Թուրքական խումակի եւ օտնական վին-
 վորների ձեռքից, մյուս կողմից նեղվում,
 որովհետեւ այստեղ է մնացել նրա 30-35
 տարվա աշխատանքային վաստակը:
 ... Ողջ գյուղը թալանեցին, խոշտանգե-
 ցին: Մի կերպ հասանք Սեւան, ուր մեզ
 ընդունեց մեր հայրենակից Ռաֆիկ Շադր-
 յանը: Հկա այլեւս մեր հարապատ Գետա-
 շենը, այլ կա աղբյուրական շայքերը:
 Դիտում եմ, թե ինչպես էին Զարգարյան
 Ջյամալին սպանել իր տանը եւ մայրիկ
 զուկը: Կացնահարել էին Սողոմոնյան Սե-
 վիկին: Ամենուր խոշտանգված դիակներ
 էին, արյուն ու թալան: Ու այս ամենը հե-
 ղինակ կաշառված ու հարքած, դեմքերը
 ներկված ու անճանաչելի դարձած օռուս
 պինդորականներն էին եւ արևախում օտն-
 սականները:
 Սպանվեց նաեւ բուրդի կողմից սիրված
 Թաթուլ Կրպյանը, որը միջև այդ «դաս»
 էր սովել՝ մի մարտուհանշեկուն պարզելով,
 որ վերջինս կապ է պահպանում եւ սնունդ
 վաճառում թուրքերին: Բայց դժբախտաբար
 եւս գտնվեց, ընկավ հերոսի մահով: Անգամ
 նրա կողմից գերեվարված եւ հետո «ուշ-
 քի եկած» գեներալը ապչած էր մնացել
 Թաթուլի հերոսության վրա:
 Ինչ-որ մեք տեսանք, մեր թշնամի թող
 չտեսնի:
 Վ. Սիմոնյան
ՎՈՒՍԱՆՈՐԻ

**Պատմագրության անգոր
 զսմվեցին...**

Կուրմարիի քաղաքի ժողպատգամա-
 վորների մայիսի 23-ին կայացած նստաշը-
 շանում, պատգամավորների ուշադրությունը
 բեռնակել էր տխուր մի պատկերի վրա:
 Տեքստիլագործների մշակույթի պալատի
 (ուր հիմնականում անկազմակցում են նստա-
 շրջակա աշխատանքները) երկրիկանի
 պատուհաններից մեկի ապակիների միջև
 մասում, արդեն երկրորդ օրն էր, ինչ թեթ-
 թում էր մի ծիծեռնակ, որն այդ նեղիկ
 վայրը թափանցել էր ապակիների մեկի
 կտրված փոքրիկ անցքից, որտեղից թռչ-
 ված էակի համար դուրս գալը գրեթե ան-
 հնար էր: Պատուհանները երեւի վերջին
 անգամ բացվել էին տեսնամայակներ առաջ:
 Զաղխորդի բնակատեղիների հանձ-
 նածողովի անդամներն էլ գերադասել էին
 հեռու լինել «գործողության վայրից»: Իսկ
 պատգամավորները դուր փրկության ծրա-
 գրի կազմակերպող գործողության շին անց-
 նում, միջևեռ որ կանգն ապարարեց նըս-
 տաշրջակի ընդմիջման ավարտը եւ բողբո-
 ման ինչ մոռացած, գրավեցին իրենց
 տեղերը դաշիծում:
 Այսուամենայնիվ, ծիծեռնակն ապավելի
 բանը նրանումն է, որ վուտ պատահաբար
 նստաշրջակի այդ օրվա աշխատանքների
 ներկա էին Կուրմարիի բնակատեղիների
 «Զարթոնք» միավորման անդամները, ո-
 Րոնք էլ բավականին ջանքեր գործադրելու
 հետ միայն կարողացան փրկել անպատ-
 պան ծիծեռնակին:
 Դետաշենը է, թե ընդամենը մի փոքր
 կենդանու կյանք փրկել չկարողացող ժո-
 դովորական պատգամավորների խորհուրդը
 ինչպես է կարողանալու փրկել երկրաշար-
 ժից կարծածահար եղած ամբողջ մի քա-
 ղաքի կյանքը...
 Վ. Քամարյան

ԱՆՀԱՆՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Վերջերս արտերկրի թև հայրենի մասնաճյուղում հրապարակուեց Գորա Աղբայրանի մի հարցազրույցը, որի խորագիրն էր «Ըն ժամանակ բոլոր խելօք մարդիկը դաշնակցական լին»:

Ստացում է, որ «Ըն ժամանակ» ով դաշնակցական չէր, խելօք չէր, իսկ հիմա էլ ով դաշնակ չէ, հայ չէ: Ստացում է, որ բոլոր հայերն էլ, բոլոր ժամանակներում, Հայկ Երևանից մինչև Վարդան Մամիկոնեանն ու մերօրեայ նշանաւոր ազգային դերեր հայ չեն... քանի որ դաշնակցական չեն:

Ո՛չ, հազար անգամ ոչ, չարգելի Գորա Աղբայրան, Սոնա Միքայելեան եւ ուրիշներ: «Ըն ժամանակ» շատ խելօք մարդիկ են եղել, որոնք դաշնակցական չէին եւ նրապատակ էլ չունէին լինելու: Ո՛չ, հազար անգամ ոչ, չարգելի Գորա Աղբայրան, Սոնա Միքայելեան եւ ուրիշներ, եղել են մարդիկ, հարիւրներով, հազարներով ու միլիոններով հայ ժողովրդի գաւակներ, բայց ոչ անպայման դաշնակցութեան գաւակներ:

Թոյ տուէր, չարգելի Գորա Աղբայրան, Սոնա Միքայելեան եւ ուրիշներ, պարզապէս հաճախ չիլին ձեզ հետ, որովհետեւ, հաճախ չեմ, ձեզ հետ հաճախ չիլին լինելու հետ: «Ըն ժամանակ» ապրած շատ խելօք մարդիկ, ինչպէս... դաշնակցական Երկու Աղբայրանք, ռամկավարներ Ստեփանոս Մալխասեանցը, Լեօն եւ ուրիշներ: Եւ զիտ՛ք ինչ, չարգելի Գորա Աղբայրան, Սոնա Միքայելեան եւ ուրիշներ, այս ճանապարհը, այս մտայնութիւնը, շատ է վտանգաւոր ու շատ է վնասակար...:

«Եւ այս բոլորը, չարգելի Գորա Աղբայրան, Սոնա Միքայելեան եւ ուրիշներ, չի շեցնում են ձեզ ախար, բայց շատ ախար օրեր, երբ Վանան Երաստարեանը Քնչուրում 50-ական թթ.-ին ընծիք յայտարարում էր. «ով դաշնակցական չէ, հայ չէ. ով կուսակցական չէ, մարդ չէ»:

Եկէք ուրեմն, չարգելի Գորա Աղբայրան, Սոնա Միքայելեան եւ ուրիշներ, զընաք մեր ուղիով՝ դուք չեղափոխական դաշնակցական, մենք՝ ռամկավար ազատական, ուրիշներն էլ իրենց գաղափարներով, բայց ի սեր Աստուծոյ, հանդուրժող լինենք միմեանց նկատմամբ ու երբեք, երբեք մենք մեզ չարքայցենք ու մեր դիմացինը չենեմացնենք:

Ար այժմ այսքան, չարգելի Գորա Աղբայրան, Սոնա Միքայելեան եւ ուրիշներ...

ՅՈՒՎԿ ԷՕՐՏԵՔԵՍԼ

Գետաշենում մի Թաթուլ դուրս եկավ մինչեւ ատանները զինված տասնչորս ելուզակի դեմ:

Իսկ Հաղորդի տասնչորս գյուղում մի կրակոց չեղավ եւ չզոհվեց մի Թաթուլ, ինչու: Չկայի՞ն անճնուրաց տղաներ, որ պատրաստ լինին ասանց կրակոցի էլ զերել ու դիմադրել: Կային: Եւ նրանց տեսել են դեռեւս 2 տարի ասաջ՝ Կարմրաքար գյուղում, եւ ոչ միայն այնտեղ: Ու՛ր են նրանք այսօր, որ կարող էին իրենց շինարարի մտրճով ու զերանդիներով անգամ դիմակայել: Հարցրեք Ասաքյուլ գյուղի կոլտնտեսության վարչության նախագահ Ռազմիկ Գրիգորյանին ու իր շըքախմբին:

Բայց երեւի չպատասխանեն, որովհետեւ ծեցեռու չէ: Երկու տարի ասաջ ներկա եղա նրա եւ կողքի գյուղը շենացող երիտասարդների վեճին: Մեջ մտնելով հարցրի.

- Ընկ. Գրիգորյան, մի՞թե դուք կուզեք, որ տղաները լքեն գյուղը:

- Ու՛ր ուզում են քող գնան, միայն իմ գործերին չխանգարեն. հստակ ու որոշակի պատասխանեց կոլտնտեսության ղեկավարը, որը երեւանից ուղարկված հագուստները, որպէս օգնություն, տվել էր թուրքերին, որ իր ֆերմայի կուլիւրը կթնէ:

Այսօր ֆերման չկա. չկա նաեւ Ասաքյուլ գյուղը: Բայց կոլտնտեսության նախագահը կա, գուցեն ուրախանում է, որ լծան պրծավ՝ մի տարիուկս արդեն դատարկված կողքի գյուղն էլ մտցնելով նոր կորցրածի ցուցակում:

Այլա՛դ, միայն նա չէ: Հաղորդը մեր մտքով դատարկվեց: Քանզի այք փակեցինք շահախնդիր ուժերի դեմ, որոնք բոլոր գյուղերում ու քաղաքներում կան եւ իրենց շահերով ներդաշնակում են կենտրոնի մարդաղակ գործունեությանը: Կոլտնտեսությունների ղեկավարներն ինքնապաշտպանական խմբերին ձգտում են խանգարել կարծելով, թե այն դավադրություն է ի-

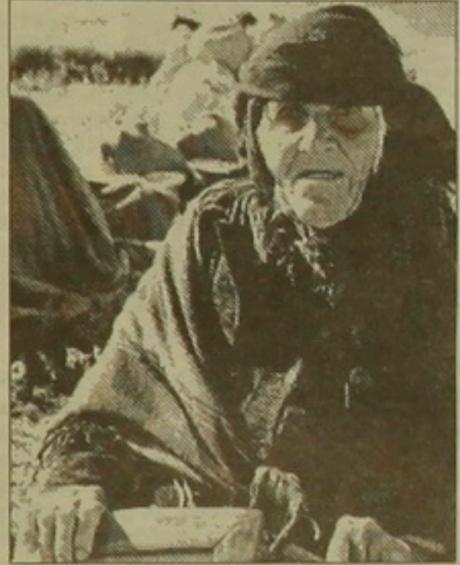
րենց արժանի դեմ: Այդ պատճառով է նաեւ, որ գյուղերում միասնական պաշտպանություն չկա եւ գյուղը ականա սղոցում է այն ճյուղը, որի վրա հենց ինքն է նստած: Նույն քանը տեսա նաեւ Մարտունու շրջանի Ճարտար, Խնուշիանկ, Քերք

բախտ որոնող զավակները ծնողներին կենդանիկենդանի թողել ու թաղել էին ավերակների ու կարտոտի մեջ՝ նրանց դարձնելով սահմանների միակ պահպաններ սպառազեն խուժանի դեմ:

Այսօր հասարակ ժողովուրդը ղեկավա-

«ԴԻՄԱԴՐԵԼ, ՄԻՆՉԵՒ ՎԵՐՉԻՆ ՇՈՒՆՉԸ ԴԻՄԱԴՐԵԼ», ասում է ճարտարեցի մամիկը

գյուղերում: Այսօր արդյոք պետք է լռե՞նք այս մասին: Եւ կարծում են, որ ոչ, որ

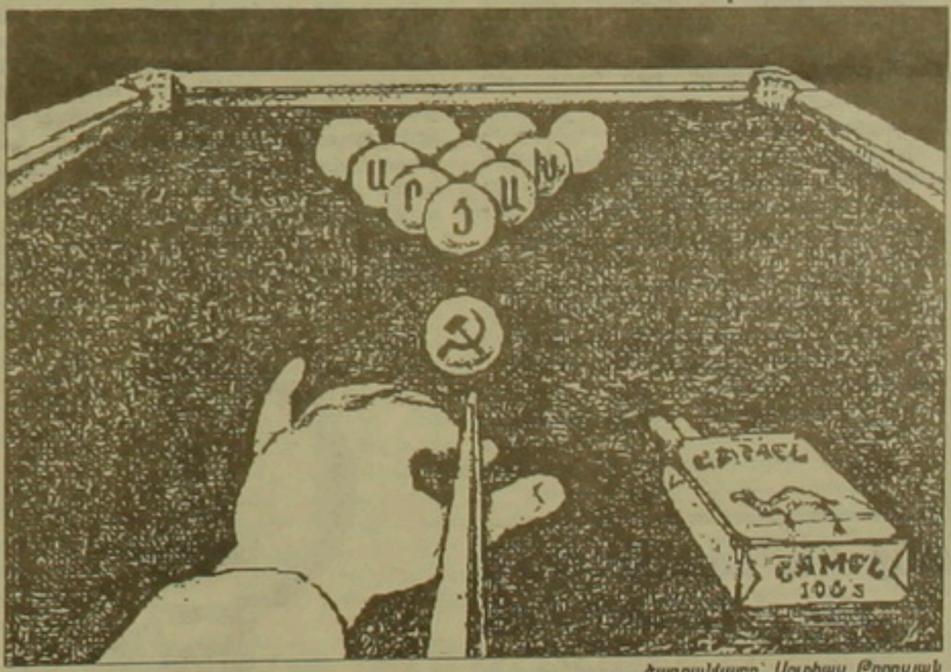

Հաղորդի բախտին չարժանանաք: Հաղորդի, որ տանու էր տրված տարիներ ասաջ, որտեղ հազարավոր դատարկ տներ կային եւ Ռուսաստանում կան այլուր

րների հանդեպ ներողամիտ է եւ ամեն կերպ աշխատում է հասկացնել, որ եթե մեկ ազգ ենք, մեկ ճակատագիր ունենք, չարության ասաջ միասնական պետք է գործենք, մտաճալով աբոսի վեճերը: Պատահում են նաեւ վաղվա օրվա մասին մտազոգ եւ տառապանքից խուսափողներ, ինչպէս օրինակ Մարտունու շրջանի էլեկտրատեխնիկ, ազգությամբ հայ Զալալը, որ աղբրեջանական էկրանի ասաջ ի լուր աշխարհի հայտարարեց, թե իբր հայ երիտասարդ սերունդն է ամեն ինչի մեղավորը: Արցախի գյուղերի ժողովրդին տեղահանեց խուժապը եւ թշնամու տվյալ պաճի նպատակը չըմբռնել: «Մեր հայ կանայք, երեխաներին գրկած փախչում էին, ասում է մի տարեցի հայտնի: Եւ մի փոքր կացին ունեմ, մտքրի խալաքիս թնի մեջ եւ դուրս եկա: Ասում են, ու՛ր եք գնում: Թե՛ անտառ: Անտառում ի՞նչ կա, ասաջ անցեք, մի վախեցեք, եւ բալորիդ ասաջից են գնում, լալ է այստեղ սպանվել, քան թե անտառում սոված մեռնել»: Կիմադրել, մինչեւ վերջին շունչը դիմադրել, անկրկնելի հրամայականով ու սնդնված քանաճեռով ավարտեց տարեցի կինը:

Ժողովրդի իմաստությունն է խոսում ճարտարեցի այս կնոջ մեջ:

Արցախ
Մեր սեփ. Քոյթ.

Ճարտարեցի Սուրբա Քորոսյան

ԱՐԾԱՆՅԱՆ ՏԱԳՆԱԳԻ ԶԱՐԿԵՐԱԿԸ

Շահումյանի շրջանից դուրս են քերվել. ԵԳՆ զորքերը, փոխարենը շրջանի տարածք են մտցվել կարմիր բերետավորներ: Ճատ գյուղերի տարածքներում դեասանտներ են իջեցվել եւ անց են կացվում անձնագրային օժիմի ստուգումներ: Փաստորեն այստեղ կանգնեցված են բոլոր տեսակի աշխատանքները, գյուղացիները հնարավորություն չունեն նույնիսկ իրենց տնամերձերում աշխատելու:

Ստեանակերտ. Պոլյանիկոյի կուճիսի ճնշմամբ եւ վիճակականների աջակցությամբ աշխատանքներ են տարվում մարզը աղբրեջանապատակ դարձնելու համար անց են կացվում ժողովներ, հավաքներ, ամեն կերպ ցանկանում են ժողովրդին պարտադրել կապվածության եւ Աղբրեջանի ղեկավար շրջանների ցանկութունները:

Փաստորեն ոչ մի աշխատանք չի ձեռնարկվում մարզի տարածքից բռնի կերպով տեղահանված բնակիչների վերադարձի համար:

Մայիսի 30-ին Երևանից Ստեանակերտ թռչող միակ ինքնաթիռով, Ստեփանակերտ էին մեկնել Լեւիկարդի քաղաքի պատգամավորներ եւ 2 լրագրողներ՝ Տատյան Լիխանովան եւ Ալեքսանդր Գորզկովը:

Ստեփանակերտի օդակայանում նրանց դիմավորել է ՕՍՆՆ-ը եւ տարել անհայտ ուղղությամբ: Նրանք Լեւիկարդի քաղաքի որոշմամբ մեկնել էին Երևան-Ստեփանակերտ-Քաջու, որպէս պաշտոնական պատգամավորութուն, ուսումնասիրելու Արցախում ըստեղծված իրադրությունը:

Ասկերանի շրջ. Սարգստաշեն գյուղից մայիսի 30-ի լույս 31-ի գիշերը գողացել են 57 գլուխ խոշոր եղջերավոր անասուն, վիրավորված են 2 անասնապահ, որոնցից մեկը ծակ է եւ գտնվում է հիվանդանոցում: Շուշիից եւ Կրկմանից ամբողջ գիշեր կրակել են Շոշ գյուղի վրա:

Շահումյանի շրջանում մայիսի 31-ին, առավոտյան ժամը 7-ի դրությամբ դրութունը հալեցիստ է:

Մեր սեփ. Քոյթ.

Քանի ուշ է, հարկավոր է խաղաղութուն

Մուսկովյան «Կուրանտի» թերթի մայիսի 31-ի համարում տպագրված Մահման Կաֆարովի հոդվածը վերաբերում է ԼՂԻՄ-ի բնակիչների «ցանկությանը», «Օգնեցեք հաշտվել հարեւանների հետ»: Մարդիկ հոգնել են չորս տարվա հակադրությունից ու թշնամությունից: Երկու կողմը կողմերը չեն էլ մտածում, որ կա մի երրորդ ուժ, որը շահագրգռված է Ղարաբաղում լարվածության պահպանմամբ: Մինչդեռ կենտրոնի վարած քաղաքականությունից տուժում են եւ հայերը, եւ աղբրեջանցիները: Ըստ որոշ տվյալների, միութենական իշխանությունները, օգտագործելով կոնֆլիկտային իրավիճակը, պլանավորում են ԼՂԻՄ-ում զինվորական այն հավաքական մի տեղակայումը, որը դուրս է բերվել Արեւելյան Եւրոպայի նախկին սոցիալիստական երկրներից: Ղարաբաղը կվերածվի մի հսկայական զինտեղամասի, որտեղից հնչադրութայն կտարվի երկու հազար պետությունների վրա ազդելու քաղաքականություն: Այդտեղ, ուշ կլինի խաղաղութայն մասին խոսել:

Միջազգային տորձագետները ԼՂԻՄ-ի մասին

«Նեզավիսիմայա գազետ»-ն իր մայիսի 30-ի համարում գրում է, որ մայիսի 29-ին Մուսկովյան կայացած Մախարովան կոնգրեսի մասնակից-փորձագետների միջազգային խմբի մամուլ ասուլիսը նվիրված էր Լեւոնյանի Ղարաբաղ եւ Հայաստան նրանց կատարած այցելությանը: Աղբրեջանական կողմն այս անգամ էլ արգելել է միջազգային փորձագետների խմբին այցելել Աղբրեջան: Խմբի նպատակը շրջանում ստեղծված իրադրության ավելի մտիկից ծանոթանայն էր, փաստաթղթերի եւ ասպացույցների հավաքագրումը, որն էլ նրանք ասացել են հայ փախստականներից, Հայաստանի պաշտոնական ղեկավարությունից, խորհրդային սպաներից եւ զինվորներից, աղբրեջանական ՕՍՆՆ-ից: Նույն օրն ասուլիսյան փորձագետներին ընդունել են նաեւ ԽՍՀՄ պաշտպանության նախարար Գ. Ճագովը եւ ԽՍՀՄ Գերագույն խորհրդի նախագահ Ա. Լուկյանովը: Ըստ փորձագետների, որոնք ընդհանուր դժգոհություն արտահայտեցին նշված հանդիպումներից, Լուկյանովը չի ժխտել այն տեղեկությունը, թե ծրագրվում է Աղբրեջանի Շահումյանի շրջանի եւս 9 հայկական գյուղերի տեղա-

հանումը: Լուկյանովն ու Ճագովը խոստացել են, որ հարցի լուծման հսկումը կվերցնեն իրենց ձեռքը:

«Հայաստան. բռնությունը շարունակվում է»

Այսպէս է վերնագրել իր տեղեկատվությունը «Բալտիսկայա վրեմյա» թերթի բրդակից ծանա Ռուբինիկը, անդրադառնալով Լատվիական հանրապետության ժողովրդական պատգամավորներ Տ. Ճանժիսի եւ Օ. Կուստանդայի մամուլ ասուլիսին: Վերջիններս Լատվիայի Գերագույն խորհրդի պատվիրակության կազմում ծանանել են Երեւան, ծանոթացել սահմանամերձ գոտում եւ Արցախում տիրող իրավիճակին: Հաղորդման մեջ նշվում է, որ թեւս պրեզիդենտ Գորբաչովը մայիսի 16-ին հայտարարել է, թե տեղահանումն անթույլատրելի է, սակայն այն սկսվել եւ իրագործվել է ոչ միայն Աղբրեջանի հայաբնակ շրջաններում, այլեւ Արցախում: Պատգամավորները նշել են, թե Հայաստանի դառն օրինակը հուշում է՝ պետք է անհավաղ ստեղծել ինքնապաշտպանության համակարգ:

մամուլի տեղեկությունը պատրաստեց ԽՍՀՄ ՍՍՏՐՅԱԸ

Երկու մօտեցում, երկու հոգեբանություն

Նույն Լուս Անգլիկոս քաղաքում լույս տեսնող երկու պաշտոնաթերթեր, առաջինը՝ Ռաճկավար ազատական կուսակցության, երկրորդը՝ Հայ ճեղքափոխական դաշնակցության...

ՆՈՐԻՆ

Հայրենի իշխանությունը դժուարին երկրնսրանքի առջև

Սովետական Միության ցրտից անխառն քաղաքում երկիրներում մէջ ՊԱԿ-ի նախկին պաշտօնատար Պուզն, անցնալ շարքում մէջ կատարեց խոստովանութիւն մը...

1988-ին սկսած շարժումն արդիւնքը, կեդրոնական իշխանութեան վարած դատարար քաղաքականութեամբ, պիտի ըլլայ կորուստը...

Հայաստանը կը պատժուի իր վարած ինքնիշխան քաղաքականութեան համար: Կեդրոնական իշխանութիւնները տրամադիր չեն սովետական ներկայ կառույցէն անկախ չն ունի անկախ միատրի գոյութիւնը...

Իրերու այս դժուարին կացութեան մէջ է որ յաճախ Հայաստանի մէջ կը լսուին ծայրահաս, հրաժարելու՝ Արցախը Հայաստանին կցելու քոտրքի վրայ մնացած ուրուումն, փրկելու համար մնացորդը:

Սակայն դժբախտութիւնը այն է, որ տրամաբանական եւ յաճախ քննարկութեան եւ վերլուծման կարիք ունեցող եւ նրբնալ մը կը կացութիւններու դիմաց նոր օազմավարութիւն մը մշակելու առաջարկները կը մակնարանուին «դատաւանութիւն»:

Այսօր Հայաստանը պէտք ունի սառն դիւանագիտութեան, պետութեան կողքին ուժերու համախմբման եւ մէկտեղման, որ պէտքի քաղաքական այս փորձրիկին մէջ կարելի ըլլայ կանխել նկատելի կորստները:

Եւ ասիկա պէտք է դիտել ազգային շահերու դիտարկումով: «Գաւառանութիւն»: Դատաւանութիւնը այս օրերուն կանակէն հարուածելն է հայրենի իշխանութիւնը:

ՅԱԿՈՐ ՊՅՈՂՈՍԵԱՆ «Լոր օր» 22 մայիս 1991

Անկախութեան գաղափարի յաղթանակը պայմանաւորուած է մեր ժողովուրդի հոգիին մէջէն անգործութեան զգացումը վերացնելով...

Գետաշէնի կորուստը շատ անգամ անգամ անկախութեան գաղափարին, երբ Հայաստանը պետութեամբ ու ժողովուրդով անգոր դուրս եկաւ ընդդէմ խորհրդային քանակին...

Կարելի է խոստովանել այս ճակատագրին, խորհրդային քանակի հակահայ «պատժական» գործողութիւնները:

Ըստ Հայաստանի իշխանութեան՝ ոչ Որոլինտեւ Հայաստան ուրիշ եւք չունի քացի անկախութեան ճանապարհէն, որովհետեւ այդ անկախութեան ճանապարհի վրայ մեր հանրապետութեան կտրած ճանքան արդէն սկսած էր խորապէս անհանգստացնել խորհրդային իշխանութիւնները:

Յայտնի է, թէ անկախութեան ճանապարհը բռնած այլ խորհրդային հանրապետութիւններ եւս կան, որոնցմէ ոճանք մեզ:

Ասպարէզ

Դարձեալ անգոր

մէ առաջ անցած լին ու իրենց համապատասխան «պատիժը» ստացած, իսկ ուրիշներ, առաւել զօգն ու զգուշատր, այդ ճանապարհը դառնող սակայն անկաս ու անարիւն կը կարեն, իրաքանչիւր փորձիրագործում իսկ օգտագործելով իրենց ժողովուրդներուն մէջ անբարեկեցիկ անկախութեան ձգտումը, անկախութեան հասնելու վճռակալութիւնը:

Մենք քաղաքար կրկնեցինք «պատժողոճներն» սխալը, չառնվեցանք ուրիշ փորձառութիւններէն ու ստացած դասերէն ու «րէալ» վիպապաշտութեամբ նետուեցանք օտար:

Մենք միանքնըն անկախ կորսնցուցինք:

Ոչ միայն արիւն քափեցաւ, ոչ միայն անկախութեան պայքարը նախաք արժանագրեց, այլ նաեւ հող կորսնցուցինք, եւ ինչպէս մեր իսկ իշխանութիւնը մեզի կը համոզէ, այլեւ այդ հողը կորսնցուցած ենք անվերադարձ, որովհետեւ արդէն իսկ վաղը, շուտով, մեր իշխանութիւնները յանուն ժամանակակաւոր խաղաղութեան, կան յանուն տնտեսական այս կամ այն շահուն, կրնան յայտարարել, որ «տարածքային ոչ մէկ պահանջ չունենք մեր հարեան»:

Ուրեմն, մենք իրաւունք չունինք սխալ:

լելու: Մեր քաղաքական գիծը պէտք էր ըլլար առաւել «սարը հաշտարկումներու» վրա հիմնուած, եւ ոչ թէ խաղափոխման, որովհետեւ, մենք գիտէինք, որ մեզ պատժելու համար կրնային հարուածել անաշտարկ Արցախին:

Ուրեմն, մեր օազմական անկախութիւնն ու անկախութիւնը պէտք էր ըլլար սարակաւոր մեր շատ իրապաշտ ղեկավարութեան քաղաքական հանճարով:

Այդ հանճարը ճախողեցաւ: Փաստը՝ Գետաշէնը, Բերդաճորը, Հայրուքի քանակները գիւղերը...:

Այդ հանճարը կրնայ այսօր իր վարկը պահելու համար յոյսորտալ, որ կայունութիւն կայ հանրապետութեան տարածքին, որ ի նմանկ Մոսկուային, Թուրքիայի նետ սերտ կայպեր հաստատելու քողոր հիմքերը դրուած են, որ հողը գիւղացիին քաշխուած է, պետականութեան կառույցները անբարեկեցիկ են...:

Ոչ: Հանրապետութեան մէջ կայունութիւնը խաղախիկ է: Հող կորսնցնող ժողովուրդը չի կրնար հանգիստ ըլլալ, անոր մէջ խռով կայ, յուզում, որ կրնայ որեւէ առեւ պտթկալ:

Ոչ: Թուրքիոյ նետ քաղաքական կայպերու սերտացումը եթէ դուզն իսկ կը սրէ մեր յարաբերութիւնները կեդրոնին հետ, զայն առաւել հակամտ դարձնելով մեզ «պատժելու», ապա մեր ժողովուրդին արդէն իսկ անպիտան այդ յարաբերութիւնները անբողջակաւորէն մտքովի կ'ըլլան:

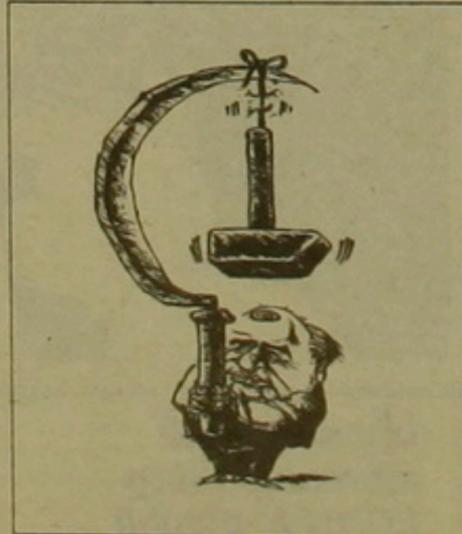
Ոչ: Հողին տիրացած հայ գիւղացին քարոյալքուած է ի տես իր պետութեան, ի տես իր ժողովուրդի անգործութեան ու քարոյալքուած մարդը չի կրնար աշխատիլ, չի կրնար ցանել ու ծաղկեցնել:

Իսկ անկախութեան կառույցները երկրքի մէջ չէ որ կ'անբարեկեցիկ, այլ ժողովուրդային խաղախիկ վրայ, իսկ մեր իշխանութիւնները գարնանայիտրէն կորսնցած են ու չեն տեսներ, թէ ինչպէս արդէն իսկ կորսնցուցած են ժողովրդային նեցուկը:

Այո, յանուն անկախութեան գաղափարի յաղթանակին, յանուն պարտուողականութեան վերջնական արճատախաղումին պարտաւոր ենք ազգային այնպիսի քաղաքականութիւն մը մշակել, որ հաստատ քայլերով մեզի միայն դէպի յաղթանակ տանի, եւ ոչ թէ կորուստ:

ԱՐՄ ՊՊՊԻԿԱՆ «Ասպարէզ» 24 մայիս 1991

ՀԱՐՑԱՋՐՈՒՅՑ ՀԵՅՂԱՐ ԱԼԻԵՒԻ ՀԵՏ «Ես արդէն սկսել եմ իմ յերեսսրկան»

Ճարտակարգ՝ Winnipeg Free Press

ճարտակարգ հայերի կողմից: Մեր զնաքները ենթարկվում լին զնալոծութեան: Իրողութեանն այն է, որ բանակը, որին վրատանվել էր այդ շրջանի ապահովութեանը, մերժեց այն ստանճնել, որի նետաւանքով զնաքները վարող մերճարկները հրաժարելիցին աշխատել: Հետաւորք, շրջափակումը պատանեց էւ Հայաստանին, էւ Նախիջևանին: Հայերն այն վերածեցին քարոյալքութեան, թէ երկրաշարժից պատուհալված իրենց երկիրը ենթակա է շրջափակման:

Ինչ վերաբերում է զազատարի փակումին, Մամնդուրը դրա պատճառը նկատեց «հայ գործադիւնների» հարձակումը Ղազախի շրջանի ազերի գոյուքի վրա: «Որեւէ ինքնիշխան պետութեան իրավունք ունի պատասխանելու անտեսական պատժամբողջներով այդպիսի գործողութեանների դէմ», ներառական է նա:

ՍԻՆԱՋԱՅԱՑ ԱՍՐԱՐԱՐԸ

Ադրբեջանի ներկայացուցիչը մասնացույց է անում Մոսկվային

Վերջերս Ադրբեջանի ժողովրդական ճակատի ղեկավարները Էթերաթ Մամնդուրը եղել է Վաշինգտոնում, որտեղ Kennan Institute for Russian Studies-ում տված մի դասախոսության ընթացքում հայտարարել է, թէ Հայաստանի եւ Ադրբեջանի միջեւ ընդհարումները քաջալիքուած են Մոսկվայի կողմից, պատժելու համար դեմոկրատական շարժումները եւ պարտադրելու, որ հանրապետութեանը մնան Խ. Միութեան կազմում: «Վստանն եմ, ասել է նա, որ Հայաստանում սեպտեմբերին կայանալիք հանրաքվեից առաջ նոր լարվածութեան է ստեղծվելու: Կենտրոնը պիտի փորձի հանգուցել, որ ոչ Ադրբեջանը եւ ոչ կը Հայաստանը չեն կարող առանց իրեն վերապրել»:

Քսան րոպե տեսած իր ելուքի ընթացքում Մամնդուրը պատասխանել է ներկայների հարցերին: «Լարվածութեանը Հայաստանի եւ Ադրբեջանի միջեւ ստեղծվել է ժողովրդին մտացնել տալու համար գոյութեան ունեցող հարցերը: Քարոյալքական անբողջ մեքենան ուղղված է հակահայ զգացումներ առաջացնելուն: Մա կոմունիստական կուսակցության քաղաքականութեանն է, որը բիկունք է կանգնում իսլամիզմին, ինչը կարող է առաջնորդել իսլամական անբողջատիրութեանը: Ադրբեջանում

զինվորական ու քաղաքական իրավակարգը ամեն ինչ անում է ընդդիմանալու համար դեմոկրատական ուժերին: Կարող ենք հայտարարել, թէ խորհրդարան չկա Ադրբեջանում: Թեւ, այսպէս ասած, ընտրութիւնները կատարվեցին, սակայն արդարեւնրը խնդրալքուած լին»:

Խոսելով Լեւոնային Ղարաբաղի մասին, Մամնդուրը պատասխանեց.

«Ժողովրդական ճակատն ունի իր ծրագիրը Լեւոնային Ղարաբաղի հարցի նկատմամբ: Այդ հարցը կարող է լուծվել միայն Ադրբեջանի եւ Հայաստանի միջեւ: Այնքան ժամանակ, քանի դեռ Ադրբեջանն ու Հայաստանը մաս են կազմում Միութեան, այդ հարցը չի կարող լուծում գտնել: Կենտրոնն ընդունում է, որ լարվածութեանն ստեղծվում է Խ. Միութեան պայմանագիրը պարտադրելու նպատակով: Լեւոնային Ղարաբաղի հարցը կարող է լուծվել միայն բանակցութեանը ուղիով: Մինչեւ այն ժամանակ, քանի դեռ Հայաստանն ու Ադրբեջանը չդառնան ինքնիշխան պետութեաններ, այդ բանակցութեանը անհնար են»:

Պատասխանելով շրջափակումը մասին տրված մի հարցի, Մամնդուրը ասել է. «Նախեցեք քարտեզին, 47 կմ երկարողազիժը անցնում է Հայաստանից ու Նախիջևանից: Այսպէս կոչված շրջափակումը

«Հյուրիչներ» մայիսի 18. - Մարտի 17-ի հանրաքվեն Խորհրդային Միության հետագա ճակատագիրը կանխորոշելու տեսակետից շրջադարձային նշանակություն ունեցավ: Երկրի համար մտավորապես նույն նշանակությունը կունենա նաև հուլիսի 12-ը:

Ռուսաստանյան ֆեդերացիայի Գերագույն խորհրդի նստաշրջանը, որը գումարվել է այսպես ասած Ելցինին հարցաքննության ենթարկելու նպատակով, ճիշտ հակառակ արդյունքն ունեցավ և պրեզի-

լայնել միութենական հանրապետությունների իրավունքները: Նա այդ նպատակին հնչողությունը կարող է հասնել հենց Գորբաչովի միջոցով: Պրեզիդենտական ընտրությունները դեռ չեն կայացել, սակայն դա Ելցինին չի սահմանում, որ նա Ռուսաստանի տարածքում գտնվող ածխահանքերը դուրս բերի Միության ենթակայությունից և վերցնի Ռուսաստանյան ֆեդերացիայի տնօրինության տակ:

Իսկ ինչ վերաբերում է Գորբաչովին, ապա նա իր դիրքն ու Խորհրդային Միու-

հանրապետությունների իրավունքները հարգելու գործում կցուցաբերեն նույն հուզատարությունը:

Եթե Հայաստանը վճռական է անկախության ձգտումների մեջ, ապա պարտավոր է հրաժարվել Ղարաբաղի հանդեպ պահանջատիրությունից: Խորհրդային Միության ներքին գործերի նախարար Բորիս Պուգոչի հայտարարությունը, ուր վերջին իրադարձությունների ամփոփումը բացարձակապես մեղադրվում են հայ գործադիրները, ցույց է տալիս, որ Մոսկվան վեր-

Գորբաչով գոլմարած Ելցին հավասար է հարցական

ԹՈՒՐԸ ԴԿԱՆԱԳԵՏԻ ՏԵՍԱԿԵՏԸ

Թուրքիայի նախկին դեսպաններից Բյանթան Գյուլունը վարում է «Հյուրիչներ» քերթի «Բառի բուն իմաստը» խորագիրը կողմ ունեցող շաղաքական հրատապ խնդիրներին, Գյուլունը քերթի մայիսի 18-ի համարում հրապարակած հոդվածով Խորհրդային Միության ապագան սերտորեն կապում է Ելցին-Գորբաչով փոխարարությունների հետագա ընթացքի հետ: Հեղինակը Հայաստանի անկախության և Լեռնային Ղարաբաղի խնդիրները բնութագրում է առում այդ փոխարարությունների հետքի վրա և առաջարկում Հայաստանի հանդեպ Թուրքիայի դիրքորոշումը որոշելիս նկատի ունենալ դրանք: Ստորև ձեռք ենք ներկայացնում վերոհիշյալ հոդվածի քաղցրամտությունը:

Չինտի ընտրության մասին որոշումով փաստորեն ամրապնդել վերջինիս դիրքերը: Ընտրությունը տեղի կունենա հունիսի 12-ին: Թեև պրեզիդենտության համար իր քննաձեռնարկներն է առաջադրել նաև Խորհրդային Միության նախկին վարչապետ Ռիժկովը, սակայն Ելցինի հարթակը ընտրություններում կասկած չի հարուցում:

Մեզ մնում է գուշակել ժողովրդի կողմից ուղղակիորեն ընտրվող Ռուսաստանյան ֆեդերացիայի պրեզիդենտ Ելցինի հարաբերությունների հետագա ընթացքը Գորբաչովի հետ, որին ընտրել էր Գերագույն խորհուրդը:

Իմ կարծիքով, նրանք միմյանց կարիքն են զգում և ինչքան էլ դատապարտված լինեն իրար հանդուրժելու, այնուամենայնիվ այդ երկու մրցակիցների համատեղ գործունեությունը կլինի ի նպաստ Խորհրդային Միության: Ընտրված լինելով ժողովրդի կողմից, Բորիս Ելցինը Ռուսաստանյան ֆեդերացիայի պրեզիդենտությունից հրաժարվելու գնով Գորբաչովի տեղը զբաղեցնելու մտադրություններ այնու ունենալ չի կարող: Դեռ ավելին, ինքն է շահագրգռված լինելու, որ Գորբաչովը պահպանի զբաղեցրած պաշտոնը: Հավանաբար, ժողովրդի կողմից ընտրված լինելու ինքնավստահությամբ, Ելցինը կփորձի ընդ-

ջան ամբողջականությունը պահպանելու համար, Ելցինի աջակցության կարիքն ունի: Բնական է, որ Ելցինի և Ռուսաստանյան ֆեդերացիայի կողմից հովանավորվող Գորբաչովին այնու չեն կարող այնպես հեշտությամբ խոցել նրա հակառակորդները: Վերջին նստաշրջանում, երբ Գորբաչովը փորձեց հրաժարական տալ, ընդդիմադիր կողմերն արդեն պարտավորված փոխեցին իրենց դիրքորոշումը: Որովհետև հազիվ թե գտնվի մեկը, որ այդ անշնորհակալ պաշտոնը կամավոր կերպով ստանձնելու ցանկություն ունենա: Ձէ որ տվյալ պաշտոնին հավակնող յուրաքանչյուր պետական գործիչ, պարտավորված է լինելու հաշիվ անելու Ելցին-գործունի հետ, իսկ Գորբաչովի հակառակորդների թվում նաև հեղինակավոր անհատներ գրեթե չըկան, որոնք կարողանան դիմակայել տրվյալ գործունեին:

Հարց է ծագում, Գորբաչով-Ելցին կուլիցիան կարող է արդյոք պահպանել Խորհրդային Միությունը այդ նույն կարգավիճակով, ինչպիսին հիմա է: Հազիվ թե Ելցինի դիրքորոշումը Միությունից անջատվելու մտադրություն ունեցող հանրապետությունների հանդեպ շատ ավելի մեղմ կլինի: Սակայն, թե՛ Ելցինը և թե՛ Գորբաչովը Միության կազմի մեջ մնացող

ջայնս հրաժարվելով կողմերի միջև հավասարության նշան դնելու քաղաքականությունից, հանդես է բերում իրանու մտնունում:

Նախարարի՝ հայտարարությունը հետաքրքրում է ինչքան Ադրբեյջանին, նույնքան էլ Թուրքիային: Հայաստանն ավանդական մարտավարությամբ փորձում է իր մեղքերը բարդել Ադրբեյջանի ու Խորհրդային Միության վրա այնպես, ինչպես գրեթե նույնությամբ արվում էր առաջին համաշխարհային պատերազմի տարիներին Խորհրդային մեղքերը: Հայաստանը հրադարձությունները ներկայացնելիս: Ես Հայաստանի հանրապետության հետ փոխարարությունների զարգացման կողմնակիցների ուշադրությունը հրավիրում եմ այս հանգամանքի վրա: □

ՆԱԿԸՍԻ ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՉԱՄԱԺՈՂՎ ՄՊԱՀԱՆՈՒՄ «Նավթը և գազը 90-ականներին. համագործակցության հեռանկարներ»

Մայիսի 27-29-ը «Նավթը և գազը 90-ականներին. համագործակցության հեռանկարներ» անվան տակ Սպահանում տեղի ունեցավ Նավթի միջազգային համաժողով, որին, իրանի կառավարության հեղափոխության մասնակցելու էին եկել մեծ թվով արտասահմանյի մասնագետներ, թող-թակիներ և խոշոր նավթային ընկերությունների ներկայացուցիչներ: Նավթ արտադրողների և սպասողների միջև համագործակցության անհրաժեշտության հարցը, որն իր հերթին կարող է նպաստել նավթի արտահանման մակարդակի և գների կայունացմանը, համաժողովում քննարկված կարևորագույն հարցերից էր:

«Վաշինգտոն պոստ»-ի թղթակիցը Սպահանից հաղորդում է, որ իրանը քայքայատելով երկիրը վերականգնելու համար օտարերկրյա կապիտալի օգտագործման անհրաժեշտության վերաբերյալ իր տեսակետը, պաշտոնապես հայտարարեց միջազգային տնտեսական ընկերակցության կազմի մեջ մտնելու մասին:

Համաժողովին մասնակցած ավելի քան արտասահմանյան 300 հանձնախմբերի կարծիքով, իրանի իսլամական հակապետությունից Նավթային ընկերության և արագործառնաբարության կողմից կազմակերպված միջազգային համաժողովն ավելի շատ ներկայացուցչական և խորհրդակցական բնույթ էր կրում, քան գործնական: Այդ միջոցառումն ավելի քան 10 տարի տևած քաղաքական և տնտեսական մեկուսացումից դուրս գալու ուղղությամբ հաստատուն քայլ էր:

Ըստ «Վաշինգտոն պոստ»-ի պատերազմից տուժած իրանում երկրի տնտեսությունը վերականգնելու համար անհրաժեշտ են օտարերկրյա կապիտալ ներդրումներ: Իրանը եսեմ ցանկալի է կայունացնել նավթի գները և ապահովել սեփական նավթի անխափան սպասումը:

Իրանի արտագործառնաբար Վելայաթին համաժողովում նշել է, թե նոր դարաշրջանում տնտեսական նկատառումները հաճախ ստվեր են գցում քաղաքականության վրա: Վելայաթին, անդրադառնալով համաժողովի անկախական նշանակությանը, նշել է. «Գործի դնելով քաղաքական, տնտեսական և սոցիալական բոլոր լծակները, պիտի կարողանանք ապահովել շրջանի անվտանգությունը»:

Հասկանալի է այն փաստը, որ իրանցիներն իրենց ելույթներում քննադատում էին միայն իրանցի: Լույսիկս խորհրդարանի պատգամավոր Սեյյեթ Ջադան, որը միշտ հանդես է եկել ի պաշտպանության կողմնակից արտասահմանյան շահերին, ձեռնպահ մնաց Արևմուտքի քննադատելուց: Սաուդյան Արաբիայի նավթի նախարարը, որ իսլամական հեղափոխությունից ի վեր առաջին անգամ էր այցելել իրան, իր ելույթում հայտարարեց, որ Արաբիան չիրաժարվելով արտադրողի և սպասողի միջև երկարածակնետ համագործակցության սկզբունքներից, վարելու է գները կայունացնելու քաղաքականություն:

Պարսից ծոցի պատերազմից հետո, երբ իրանը ու Ջուզեյթը կորցրին իրենց աղբյուրները «07ԵԿ»-ում, իրանն ու Սաուդյան Արաբիան, համագործակցելով միմյանց հետ՝ կայանալից «07ԵԿ»-ի համաժողովում կփորձեն հանդես գալ իրեն կարևորագույն նավթարդյունահանող երկրներ: Սաուդյան Արաբիայի հետ քաղաքական հարաբերությունները վերականգնելուց հետո, իրանը Ջուզեյթի հետ այդ երկրի նավթահորերի հորհեղ հանգյնելու վերաբերյալ պայմանագիր է կնքել:

«Վաշինգտոն պոստ»-ի թղթակցության համաձայն, իրանի արմատականները պնդում էին, թե ՍՄԼ-ը թույլ չի տա իրանին մասնակցելու Ջուզեյթի նավթահորերի աշխատանքներին: Սակայն, երբ իրանի նավթի նախարար Աղապադեի հայտարարությամբ համաժողովում քայքայատվեց այդ պայմանագիրը, արմատականները տեղի տվեցին:

Սպահանում կայացած համաժողովի մասին մի թղթակցությամբ հանդես է եկել նաև «Լայո Յորք թայմս» օրաթերթը: Թեթի մեկնաբան Յուսեֆ Էրրահիմը նշում է, թե իրանը Արևմուտքի և Պարսից ծոցի երկրների հետ ավելի սերտ հարաբերությունների կողմնակից է: Լույս թղթակցության մեջ նշված է, որ Սպահանի համաժողովին մասնակցած իրանի ղեկավարները հայտարարել են, թե իրանի և մյուս նավթարդյունահանող երկրների տնտեսական քաղաքականումը պայմանավորված է նավթի գների կայունացմամբ և արտադրողի ու սպասողի միջև համագործակցությամբ:

Իրանի պաշտոնատար անձինք այն կարծիք են հայտնում, թե Պարսից ծոցի պատերազմում իրանի պարտությունից հետո քայքայատվեցին իրանի դեմ հանդես եկող Արաբական էմիրությունների հետ Իրանի ընդհանուր շահերը: Սպահանի համաժողովի քայքայած համար կարգադրված Ռաֆաանաշահի ողջունի խոսքում ասված է,

Ֆրանսիական հանրապետության նախագահ Ֆրանսուա Միտերանը եթե մինչև 1995 թ. ավարտի իր իշխանության երկրորդ 7 տարիները, լինելու է Ֆրանսիայի ամենաներկայակց պրեզիդենտը, որ երբևէ պաշտոնավարել է Նապոլեոն Երրորդից ի վեր (1848-1870):

74-ամյա Միտերանը նախագահական պաշտոնին տիրացավ 1981 թ. և վերընտրվեց 1988 թ. ևս 7 տարվա համար:

Հատկանշականն այն է, որ երբ Շառլը Գոլը ավարտելու էր իր պաշտոնավար-

ներով նրանց: Սակայն ինքն անձամբ զուխավորեց նախապես ուժեղ համայնավար կուսակցությունը հետևողականորեն վարկարկելու քաղաքականությունը:

Նա, ըստ Ֆրանսիայի նախկին արտգործ նախարար Կլոդ Շյալոնի, ԱՄՆ-ի այն ժամանակ փոխնախագահ Ջորջ Բուշին ասել էր. «Ես կոմունիստական կուսակցությունը կվերադարձնեմ իր իսկական չափերին: Նրանք միանալու են կառավարությանը, ստանձնելով կառավարական աննշան լծակներ: Նրանք կառավարության մեջ կմտնեն նրկար և նրանց

Ընդդիմադիր գուլիտա (դը Գուլի անունով) կուսակցության պատասխանատուներից Ալեն ժյուսե և այսպես է արտահայտվում. «Նրա միակ առավելությունն այն է, որ անցած 10 տարիներին հրաժարվել է իր հայտարարած բոլոր սկզբունքներից»:

Հակառակ այն իրողությանը, որ Ֆրանսիան այնու գործում մասնակցություն չունի ՆԱՏՕ-ի կազմում, սակայն Միտերանը համաձայնվեց ամերիկյան հրթիռների տեղադրմանը Եւրոպայում: 1982 թ. Բրյուսելում արտասահման իր ծառի ընթացքում Միտերանն ասում էր. «Այնքան

ՆԱԿԱԳԱՅ ՖՐԱՆՍՈՒԱ ՄԻՏԵՐԱՆԻ 10 ՏԱՐԻՆԵՐԸ

ազդեցության ուղորտը կիշնի 10 տոկոսի»: Միտերանի նախատեսություններն իրականացան և համայնավարները հետագա ընտրություններին ստացան թվների 7 տոկոսը:

Այնուհետև, ժողովրդային ընդդիմության դիմաց, սոցիալիստ Միտերանը հրաժարվեց կրթական մարզն ազգայնացնելու գաղափարից:

Պատմաբան Ֆրանսուա Ֆյուրենը գրում է. «Բայլ առ բայլ Միտերանը կառավարում է մի Ֆրանսիա, որ ձախը ճեղքափոխական չէ, իսկ կաթոլիկները՝ հակահեղափոխական»:

Սոցիալիստ Միտերանի օրով Ֆրանսիան բռնեց կապիտալիզմի ուղին, 1981 թ. նա իրատեսցել էր կրճատել անգործների քիվը, սակայն՝ ձախողեց: Այսօր Ֆրանսիայում մեկ միլիոնով ավելի անգործներ կան, քան նախապես, այսինքն՝ նախկին 1,6 միլիոնի փոխարեն՝ ներկայումս 2,6 միլիոն:

Արևմտյան մի դիվանագետի կարծիքով, Միտերանին չի հաջողվել որպես ընկերակցական նախագահ անել այն, ինչ մարդիկ ակնկալում էին իրենից:

Ժամանակ, քանի դեռ Արևմուտքում շարժում կա, Արևելքը կպանի իր նրբանցները»:

Ֆրանսիան թիկունք կանգնեց նաև Մոցի պատերազմի ընթացքում, ամերիկացիների կողքին իր զորքերն առաքելով Սաուդյան Արաբիա: Միտերանը սերտ հարաբերություններ չունեց Ռոմալո Ինչագանի հետ, սակայն մտոխի բարեկամն է Ջորջ Բուշի, որի հետ ամենօրյա խոսակցություններ էր ունենում Մոցի պատերազմի ամբողջ տևողության ընթացքում:

Առաջին Միտերանը հավանական հաջողոր չլսնի Ֆրանսիայում, իր կուսակցիցների շրջանում: Մյուս կողմից, ընդդիմադիր աշխրը նա միացավ ուժ չեն ներկայացնում: Ինչպես 10 տարի առաջ, նախագահական պոստի համար կարող են հավակնորդ դառնալ նախկին նախագահ Վալերի ժիսկար դ'Լաանեն ու Փարիզի քաղաքագլուխ Ժակ Շիրակը:

Մինչև 1995 թ. շարունակվելու է Միտերանի ժամանակաշրջանը, որին ֆրանսիացիները եթե նախկինում կատակով անվանում էին տոնան (հորնորայր), այժմ կոչում են դիյո (աստված): □

րության 10 տարիները, այն ժամանակ ընդդիմադիր Ֆրանսուա Միտերանը շարունակ վանկարկում էր՝ «քավարար են 10 տարիները»: Շուտով, 4 ամիս հետո, նա ինքն է գերազանցելու դը Գուլին, դառնալով Ֆրանսիայի հինգերորդ հանրապետության ամենից երկար իշխած նախագահը: «Միտերանի տասնամյակը», ինչպես սիրում են նշել Ֆրանսիայի անցնող 10 տարիները, հատկանշվում են քաղաքական վերիվայրումներով:

Իրեն ընկերակցական (սոցիալիստ) նախագահ, Միտերանն իր կազմած առաջին կաբինետում ներտեսց համայնավար (կոմունիստ) 4 նախարարների, երկրորդական նշանակության պորտֆոլներ վստա-

Ալեք Քեշիշյանը ծնվել է Բելյուսթում, 1964 թ. հուլիսի 30-ին: Չորս տարեկան էր, երբ ընտանիքը տեղափոխվեց Միացյալ Նահանգներ: Ալեքը մի տարի ուսանում է Սորբոնի համալսարանում, այնուհետև 1986-ին ավարտում Հարվարդի համալսարանը:

Հինգ տարեկանից սկսած դասեր է առնում Բոստոնի երաժշտանոցի մեջ: Այնուհետև դարձնում հիմնականում ռալտայի խումբ, հանդես գալիս Ամերիկյան մանկական բատրոնում, Բոստոնի Լիբիկական օպերայում երգում գլխավոր դերեր:

Հարվարդում ուսանում է բատրոնի, կինոյի, դերասանական և բեմադրական արվեստներ: Հարվարդից անցնում է Հոլիվուդ, ուր երգիչներ Բոբի Բրաունի, Վանեսա Ուիլյամսի, Էդդի Բրաունի և այլոց հետ նկարանավում է տեսաձայնագրերում:

Այսօր Քեշիշյանը Propaganda Film-ի տնօրենն է:

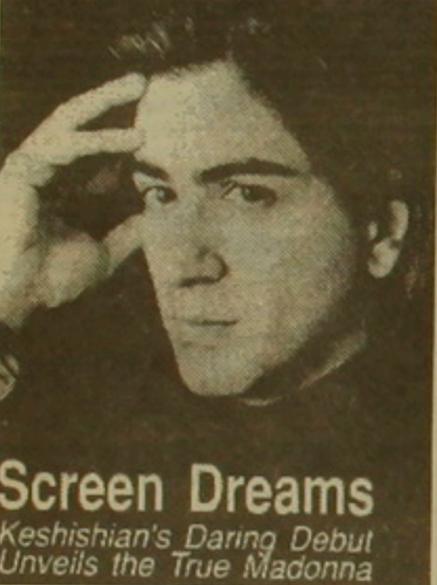
Հայրը՝ Գևորգ Քեշիշյանը ազգային և հասարակական գործիչ, Թեքեյան ճակատային միության Ամերիկայի և Կանադայի կենտրոնական վարչության ատենապետն է: Նաև ՀԲԸՄ կենտրոնական վարչության անդամ է:

Քույրը՝ Ալինը հույնական նվագիչ է արվեստին:

ընդհանուր հավասարակշռությունը անձնականի և ընդհանրականի, գրավիչի և վանդակականի, բացահայտի և անհետու-վանելի միջև: Կինոնկարը նույն պահին հակասական ազդեցություններ է բողոքում՝ դիտողին տարրերելով մի զգացումից մյուսը: «Վարակիչ զգայությունն է՝ կուպ-տություն, նասիրություն և վեհանձնու-թյուն, անմիջականություն և արհեստա-կանություն», ինչպես գրում է «Նյուզուիք» շաբաթաթերթը: Ամեն դեպքում, կինոնկարն ունի մի խանգարող կողմ, որ թերես գա-լիս է նրա կծու, վավաշտ, անսրող կող-մից, ինչը քնական ու մարդկային է:

Հիմա, երբ գործն արդեն ավարտված է, Քեշիշյանն իսկական, պարկեշտ արվեստա-գետին հատուկ կասկած ունի. նա թշվա-ռորեն զգում է իր գործի անավարտ լինելը: Արվեստում ավարտուն գործ չկա, կա միայն առավելագույն լավ ներկայացնելու տաղանդ, որի վկայությունն է Մադոննային նվիրված այս գործը: Ամեն դեպքում, ներ-քին անբավարարությունը և կատարելա-պաշտությունն է ամեն արվեստագետի, մանավանդ երիտասարդ արվեստագետի, հաջողության առաջին գրավականը:

Բեմադրիչը գործածել է բոլոր հնար-քները առավելագույնին հասնելու համար:

ԵՐ ԻՏԱՍԱՐԴ ՏԱՂԱՆԴԻ ԾԱՅԼԱՏԱԿՈՒՄԸ

Ալեք Քեշիշյանի «Մադոննա»-ն

Ի՞նչ է անհրաժեշտ, որ արդիական երգի ու պարի աշխարհի «չռու թիզնեսի» մեջ «հոթ» դառնաս, այսինքն՝ գրգռիչ, խառնիչ, գրավիչ և գայթակղեցնող պեսոք է որևէ բան անես Մադոննայի հետ, մի բան, որ նախապես երբեք ոչ ոք չի արել, և այն իսկապես լավ անես, ունենաս անուն, որ յան-ով է վերջանում...»:

Այսպես է բնորոշվում Մադոննային նը-վիրված վերջին կինոնկարը և նրա բե-մադրիչ Ալեք Քեշիշյանը ամերիկյան ամե-նատարածված երկշաբաթաթերթի՝ «Ռոլինգ Սթուն»-ի մեջ, որ տարվա «հոթ» ար-վեստագետներին նվիրված իր մայիսի 16-ի բացահայտ համարում չորս էջ էր նվիրել նշանավոր «աստղ»-ից ավելի նշանավոր նը-րա փայլուն բեմադրիչին: Ամերիկյան տե-ղեկատվական շրջանակները իրենց լու-սարձակն ուղղել են Ալեք Քեշիշյանի վրա. ու միջազգային մամուլը հետևում է դրան Հարավային Ամերիկայից մինչև Ե-րուսաղեմ երկրները: Ամեն որ հարց է տալիս, թե ո՞վ է այս 26-ամյա տա-ղանդավոր բեմադրիչը, որ իր համարձակությամբ և նը-րարարությամբ, մի շարք կինոքննադատների կարծի-քով, միջնորդում է ճիշտ հիսուն տարի առաջ ամե-րիկյան հասարակությունը խռոված Օրսոն Ուելզին, երբ նա նրապարակ էր հասնել այժմ դասական դարձած իր «Միթիզըն Քեյն» ծապավենը:

Կինոնկարը կոչվում է «Ծշմարտություն և խիզա-խություն. Մադոննայի հետ կուլիաներում և անկողնի մեջ»:

Եթե ֆիլմի անունը ինք-նին բացահայտում է նրա բովանդակությունը, չի բա-ցատրում սակայն, թե ի՞նչն է նորն ու ուշագրավը այս ֆիլմի մեջ:

Կարծում ենք, հարկ չկա երկար ներկայացնել իր մա-սին շատ խոսել տվող «չռու թիզ»-ի ժամանակակից արվե-ստագետների Մադոննային, որին կարելի է սիրել կամ չսիրել, պաշտել կամ անտեսել՝ ըստ տարրի, ճաշակի և այլ տը-վյալների: Իրողություն է, սա-կայն, որ 32-ամյա այս կեղծ խարոյաչի անձը և համարվող տարածված է որքան Ամերի-կայի, նույնքան էլ Ասիայի և Եվրոպայի մեջ և նրա յու-րաբանչյուր բեմայր հավաքում և մարգարաշտեր է լցնում իր երկրպագուների զանգվածները, նույն համեմատությամբ ապահո-վելով այդ աղբյուր նյութականը:

Մադոննան՝ Մեթլին Մեդոլայի ու

Մեյ Ուեսթի խառնուրդն է, մի քիչ էլ Մաուեն Գիտրիխի, և իր մասին խոսելիս պարզապես ընդունում է, թե՛ «Ես մեծ եր-գիչ չեմ, ոչ էլ մեծ պարուհի»: Ուրեմն միայն սեքս սիմբոլ, որ լեզվական և պա-տկերային համարձակությամբ իր փառքն է կոփում:

Ալեք Քեշիշյանի համար իր «Մադոն-նան»... զնդեցիկ և տրամաբանական աղ-ջիկ է, որ կորած է գերիրապաշտ աշ-խարհում (...) Նա սասած այն գերաստղը չէ՝ թերև, հաղորդական և մարտնչող էակ է (...), նա կարող է ծնվել նրանց կող-մից, որոնք գրում են, թե նրա բոլոր նա-խաձեռությունները հաշվենկատ են: Ինձ համար նա նման է անցյալ սերունդների բոլոր մեծ արվեստագետներին. նա զըր-գում է իր պատգամը տարածելու համար: Կարծում է, թե մարդկանց կարող է օգնել փոխելու, համարձակ դառնալու, «ու սա իրեն բավարարում է»:

Վեց ամիս առաջ Մադոննան անձամբ հեռաձայնում է Ալեք Քեշիշյանին, որ նա իր համերգային շրջապատները ներկա-յացնող վավերագրական ֆիլմ նկարահանի և պատրաստի: Առաջին ծանապարհոր-դությունը կատարվում է դեպի Ծապուհիա: Երբ երիտասարդ բեմադրիչը աչքի է անցկացնում համերգի նկարահանումները, մտածում է, թե իր դերը չի կարող սա-մանափակվել սուսկ համերգային շարքերից պատրաստված վավերագրականով: Նա ու-զում է ներկայացնել ամբողջական Մադոն-նային՝ անսրող ամեն իմաստով: Ուզում է խուզարկել այն, ինչ թաքցված է հանդի-սակալներից և ժողովրդից, երգչուհու Ե-տևը կանգնած անձը, նրա հոգեբանու-թյունը, աօրյան՝ իր ամբողջ վիճելի և աօարկելի, նաև համակրանք ներ-շնչող կողմերով:

Այս գաղափարի հետ Քեշիշյանը եր-գչուհուն է հանձնում նաև իր պայմանը՝ իրեն պետք է արվի ամեն տեսակ ազա-տություն՝ իր նկա-րահանող երկու խում-բով, կրկնակուս հե-տևելու երգչուհուն, չլինե նա թմուռ, կու-լիսներում թե նըջասնե-յակում: Ավելին, ոչ մի գրաքննություն չպետք է լինի աշխատանքի ժամա-նակ: Մադոննան ընդունում է պայմանը, թեև ավելի ուշ ա-տում է, թե Ալեքը «չափն ան-ցնում է»:

Այս ձևով նկարահանվում է 250 ժամ տևողությամբ մի ֆիլմ, որ խմբագրությունից հե-տո դառնում է երկու ժամանոց «Ծշմարտություն և խիզախու-թյուն»-ը, որը պատկանում է իրականությունը բացահայ-տող ճշմարիտ կինոյի դը-պրոցին:

Կինոնկարը գունավոր է, երբ ներկայացնում է համերգները (45 րոպե) և հակասակը՝ սե-սալիտակ է դառնում, երբ պատկերում է մը-տերիճ կամ աօրյա կյանքը:

Ի՞նչն է, որ նման վտանգաշատ գործը փը-րկեց գայթակղեցուցիչ կամ աննետարբրական, նույնիսկ խորշեցնող կի-նոնկար լինելուց: Անըուշտ,

Իր 250 ժամանոց փաստանկարներից Ալեք Քեշիշյանը մեզ անկասկած կարող էր ներկայացնել հակակրելի և պարզունակ անձ: Սակայն այդպես հնարավոր կլիներ արդյուք ներկայացնել ճշմարտությունը, որ բեմադրիչի հետապնդած նպատակն էր: Նա կարող էր նաև շատ ավելի «համա-կրելի» և «զնդեցիկ» մեկին ներկայաց-նել, առանց կարիք զգալու, օրինակ,

Կինոնկարի պատրաստման համար քոլոր աշխատողները հազել են սեւ զգեստ, որ-պեսզի մնան սովորում: Նրանց արգելված էր նաև խոսել: Մտվոր դարձած, նրանք ստեղծել են այն պայմանները, որտեղ ժա-մեր, օրեր և ամիսներ շարունակ, անհասն ինքն իրեն առանձին է զգում, և եթե ուզի նույնիսկ՝ ի վիճակի չի լինի «դերասա-նություն» անելու և ինքն իրեն կեղծ լույ-

Սուպերաստղ Ուոհայնջ առջևի հետ

Տեսարան ֆիլմից

հանդիսատեսին ցույց տալու Մադոննայի բացված կոկորդը՝ թշվական քննության պահին, կամ այլ քնական, անչպար պա-ններ: Այս ձևով «Ծշմարտությունը և խի-զախությունը» դառնում է միջազգային կի-նոարվեստի մեջ առաջին գործը, որը ներկայացնում է արվեստագետի քննական և մտերմիկ կյանքը իր՝ արվեստագետի կատարմամբ: Մադոննային խաղում է Մա-դոննան:

«Մարդկային» Մադոննայի շնչոված գիծ է ներկայացվում նրա ընտանեկան կապը, եղբոր և հոր հետ նրա հարա-բերությունները, մոր շիրիմին այցելու-թյունը: Նրա մեկ ուրիշ արտահայտությունն էլ «մայրական» զգացումն է, երբ այդ երիտասարդ կինը «մայր հավի» նման հովանավորում է իր խմբի անձնակազմին՝ պարողների ու երգողների, և նրանց հետ շրջա կազմած՝ աղոթում ամեն ներկա-յացումից առաջ: Հանգի իտալացի կաթո-լիկ ընտանիքից սերած այս աղջիկը նաև հավատացյալ է, որ սակայն չի արտոնում եկեղեցուն և կրոնի միջամուլե լինել իր մտածումներից, գործին և վարքաբարքի-ն: Մադոննան այստեղ հակադրվում է Մեթլին Մեդոլային, որի անձնական կյանքին և թաքուն մտածումներին տեղյակ էին միայն մտերմները: Մադոննան չի ծածկում նաև, որ իր գործակից եղբայրը սեռական շե-ղումներ ունի, իսկ մյուսը՝ նոր է թշվելի արվեստագետությունից:

«Իմ գործը, ասում է երգչուհին, «կո-ծակ տղամյն է, որպեսզի մարդիկ իրենց կարգապարող պատշաճից դուրս գան և ընդունեն իրենց և ուրիշների վերաբերյալ մերկ ճշմարտությունները»:

Ալեք Քեշիշյանի այս գործը կարելի է համարել նաև սիրո արտահայտություն հանդեպ մեկի, որը հինգ տարի առաջ իրեն ներշնչել էր բեմադրելու իր առաջին օռթ-օպերան, որպես Հարվարդի համալսարանի ավարտական:

«Ծշմարտությունը և խիզախությունը» որքանով է հարազատ «աստղ»-ի իրական կյանքին, որքան է նաև դերասանական բաժինը այս ինքնամերկացման մեջ: Որ-քանով է Քեշիշյանը կարողացել տալ Ե-րիտասարդ կնոջ ամբողջական կերպարը, որն աշխարհում հավանաբար իրենով խան-դավառ միլիոնավոր հիացողների ունի: Այս հարցին կարելի է ուրիշ մի հարցով պա-տասխանել. ինչքանով կարելի է որևէ անձի ներկայացնել երկու ժամկա մեջ:

սր տակ ցույց տալու:

«Ինչքանով է յուրաքանչյուրիս կյանքը ձևազգում մյուսի կյանքի վրա: Ինչքանով է մեր ամբողջ կյանքը դերասանություն», հարց է տալիս բեմադրիչը և ինքն էլ պա-տասխանում. «Իմ գործը ձևազգելն էր, նրա (Մադոննայի) գործն էլ՝ ասելը»:

Այս ձևով, «Ծշմարտությունը և խիզա-խությունը» դարձել է ձևազգված կյանքի հարազատ ժամանակագրությունը:

Մայիսի 8-ին, Նյու Յորքում, կինոնկարի պաշտոնական պրեմիերայի ժամանակ Մի-րոիմաքս կինոթերևրության նախագահ Հար-վի Ուայնսթանը բեմից պաշտոնապես ող-ջունել է «Նոր աստղ»-ի ծնունդը: Այս ա-զիթով նա հիշել է կինոյի պատմությունը հյուստող մեծագույն բեմադրիչների անուն-ները, ավելացնելով, որ առաջիկա տաս-նամյակներին Ալեքը իր դրոշմը պիտի դնի այդ պատմության վրա:

Երիտասարդ այս տաղանդը, իր առաջին երկարաշունչ ստեղծագործությունով ինքն էլ դարձավ մի «աստղ», ոչ թե նրա հա-մար, որ գործածի «կաթոլ լծեց մի աս-տղ»-ի արտահայտությունը, այլ որովհե-տև, ինչպես ֆրանսիացի ակնավոր գրող Ադրեն Ժիդն է ասում «Երկրային սը-նունդ»-ների մեջ, նա «կարծադրություն տը-վեց իր նայվածքին, ոչ թե նայված ա-ռարկայի վրա»:

Ապագա մեծ հաջողությունների գրա-վական ունի Ալեք Քեշիշյանը: Կինոնը-կերությունների կողմից նրան արդեն նը-կայացվել են 72 բեմանչուք, որպեսզի դրանից ֆիլմ նկարահանելու նյութ ընտրի: Նա առաջին իսկ օրից կարողացավ ըն-տրել, ինքնիրեն պարտադրել ու հարգել տալ, պայմաններ դնել, ստեղծագործական ծանր աշխատանքի լծվել, ու նաև ցույց տալ մի ուժեղ գիծ, որ քննադատում է նրա անձը, երբ նրան առաջարկում են փոխել անունը և ամերիկյան ավելի մատչելի ա-նուն ընդունել, երիտասարդ հայր մերժում է ոչ միայն ի սեր ծնողների և ընտանիքի, այլ նաև «պահելու համար իր ժառան-գությունը»: Ավելի վաղ, նա ընտանիքում հայտնել էր, թե երբ անվանել դառնա, պի-տի պաճի հայկական անունը:

Ի վերջո, նկարագիրն է, որ դիմագծում է մարդուն, և մարդը արվեստագետին ու նրա ոճը:

Իլմարս Բիշերս. «Քաղաքականությունը չդեմք է խառնել սնտուրյան հետ»

Մտկվա 30 մայիսի 1991
մե. սեռ. քղ. Գալոս ՄԱՍՐՅԱՆ

Մայիսի 30-ին Մտկվայում լատվիական կառավարության մշտական ներկայացուցչության շենքում կայացավ Լատվիայի հանրապետության Նախարարների խորհրդի նախագահի առաջին տեղակալ Ի. Բիշերսի և Կլոնտիկայի նախարար Յանես Արուտի-նի մամուլի ասուլիսը:

Ներկայացնելով մեկ շաբաթ առաջ տեղի ունեցած դեպքերի ընթացքը, Ի. Բիշերսը նշեց, որ դա կենտրոնի հերթական խաղ-րից մեկն է: Այն, նախնաառաջ, թելադրվում է տարվող քաղաքականությանը: Լատվիայի ժողովուրդն անցած երկու տարվա ընթացքում ցույց տվեց, որ կողմնակից է անկախությանը: Սակայն կոմունիստական կուսակցությունը, որի հիմքերը դեռևս կայուն են, բազմաթիվ փորձեր է արել կառավարական հեղաշրջում կատարելու: Դրա վառ օրինակներն են նաև հունվարյան դեպքերը: Ուստի մեզ համար առաջնահերթ լիակատար անկախության հասնելն է, որը թույլ կտա վարելու ինքնուրույն քաղաքականություն: Դա ամենալին չի նշանակում, թե կկտրվեն տնտեսական, մշակութային, գիտական կապերը: Ընդհակառակը, դրանք նոր բովանդակություն կատարեն: Մենք պատրաստ ենք փոխանակվել տնտեսական հարաբերությունների: Դեռ չորս ամիս առաջ սկսված քաղաքականությունների շրջանակներում կայացել է միայն մեկ հանդիպում: Երկրորդը, Մտկվայի մեղքով չկայացավ հինգ մայիսի 29-ին: Նախորդ օրը, ինչպես հայտնի է, եղել են 5 հարձակումներ սահմանամերձ մարտերի վրա: Օմնականները ոչ միայն հալածանքի են ենթարկվել մարտերի աշխատակիցներին, այլև բռնադատվել են փաստաթղթեր, նյութական արժեքներ: Վառել են պամակակետներ, տնակներ: Ընդհանուր վնասը կազմել է 200 հազար ԵՄԴ: Փորձեր են արվել նաև ոչնչացնելու Լատվիական պամակակետները, սակայն տնտեսված Լատվիացիների բավականաչափ լավ զինվածությունը, օտնականները խռատաբար են բռնել գործողություններից և ետ են վերադարձել:

Սկզբում, ԽՍՀՄ ներքին գործերի նախարար Պոլոն Ժառոն էր կատարվածը, ասելով, թե ինքը տեղյակ չէ, իսկ հետո պարզվեց, որ ոչ միայն տեղյակ է, այլև

կատարված գործողությունները կրել են օրինական բնույթ: Լատվիական հանրապետության դատախազությունը քրեական գործ է հարուցել հարձակումներին մասնակցած օմնականների դեմ:

Մենք հանգում ենք այն եզրակացության, որ ինչ-որ ուժեր չեն ուզում, որ նորմալ կայեր հաստատվեն կենտրոնի և հանրապետությունների միջև, - նշեց փոխվարչապետը: Անդրադասնալով տնտեսական հարցերին, Կլոնտիկայի նախարար Արուտիչը հայտարարեց, որ կենտրոնը չի կարողանում տարրերը տնտեսական հարցերը քաղաքականացնել: Թեև, ինչպես նշեց նա, Լատվիան ձգտում է հարթել խաղըղտները և պատրաստ է մասնակցելու տնտեսական ծրագրերին: Մենք դրականորեն ենք գնահատում «9+1»-ի հայտարարությունը և այն «կարծիքն ենք, որ այդ փաստաթուղթն ունի շատ կարևոր նշանակություն և սպասումով է անկախության գնացող հանրապետությունների իրավունքները: Այդ առումով արդեն հնչեցան են նաև շփումները կենտրոնի հետ:

«Ազգ»-ի այն հարցին, թե ինչպիսի՞նք մակարդակի վրա են տնտեսական հարաբերությունները մյուս ինքնիշխան հանրապետությունների հետ, նախարարը պատասխանեց, որ գրեթե բոլոր հանրապետությունների հետ կնքվել են պայմանագրեր, որոնք հասցվել են ձեռնարկատերերի մակարդակին: Ես նախորդ տարվա կնքած պայմանագրերը մեծ արդյունք են տվել: Փոխվարչապետ Բիշերսը ավելացրեց, որ թեև այդ պայմանագրերը կնքվել են կառավարությունների մակարդակով, սակայն շատ տեղերում այն չի հասցվել ձեռնարկություններին, Հայաստանի հետ նույնպես կնքվել է տնտեսական պայմանագիր: Վերջում մամուլի ասուլիսի մասնակիցները ծանոթացան Լատվիայի Գերագույն խորհրդի նոտային՝ ուղղված ԽՍՀՄ Գերագույն խորհրդին և պրեզիդենտ Գորբաչովին, որտեղ նշվել էր, որ ԽՍՀՄ ներքին գործերի նախարարության հատուկ նշանակության ջոկատների անօրինական գործողությունները և պամակակետի է հանրապետությունից անհատապես դուրս բերել այդ ջոկատները և պատժել մեղավորներին: Նույն ասուլիսի վերջում Գերագույն խորհրդի նախագահ Գորբաչովը:

Միևսկի գործադուլային կոմիտեի անդամները և մարտավարությունը

Միևսկի քաղաքային գործադուլային կոմիտեի մտադիր է քաղաքական և տնտեսական պայքարի իր ռազմավարությունը փոխել:

Այս մասին հայտարարեց Միևսկի գործադուլային կոմիտեի համանախագահ, Բելոռուսիայի ժողովրդավարական Սերգեյ Աստուշկինը: Գաղտնի փուլը, ըստ նրա, կլինի աշխատանքը ձեռնարկություններում, աշխատանքային կոլեկտիվների մեջ: «Գործադուլային կոմիտեի բախմուկական ժամանակավոր կազմավորում է, որն անհրաժեշտ էր գործողությունները կողորհնայնելու նպատակով: Դիմա եկել է ժամանակը ձեռնարկություններում ստեղծելու մշտական գործող բախմուկական մարմիններ՝ արհմիությունների օրինակով»,- ասաց նա:

Դիմական պահանջները կման նախկինները: Մասնավորապես, աշխատավորական կոլեկտիվների պահանջով, շատ կուսակոմիտեներ արդեն դուրս են բերված ձեռնարկությունների տարածքից:

Աստուշկին հաղորդեց, թե այժմ աշխատանքներ են ծավալվում Գերագույն խորհրդի նկատմամբ հասարակայնության վրտահույսի համաժողովրդական հարցում կազմակերպելու ուղղությամբ:

ԽՍՀՄ-ում ոչնչացվել են միջին հեռահարության հրթիռների արձակման հարմարանքներ

Ասյայլ երեքշաբթի, մայիսի 28-ին, Սարևա շրջանային մոտ գտնվող ռազմական քաղաքում (Ռովնեսկի մարզ) ոչնչացվել է ԲԸ-10 տիպի հրթիռների (որոնք Արևմուտքում ծառայել են SS-20 ատուկով) արձակման հարմարանքների վերջին խմբաքանակը:

Մարտական վիճակից հանվել են նաև այդ հրթիռների համար նշանակված քարշակները:

Մմբրիկյան դիտորդների ներկայությամբ, պլանավորվել էր կտրատվել են արձակման սարքերի մեխանիզմները և քարշակների հեջերը, առանց որի անհնար է դրանց տեղափոխումն ու հրթիռների արձակումը: Քարշակները կտրատվեցին տեղում: Աշխատելով խաղաղ նպատակներով համար: Նրանց հիմքի վրա պատրաստվելու են 100 տոնային պլեյ բեռնաբարձության կոմուններ:

Բելոռուսիայում ստեղծվում է սովետական կարիներ

Բելոռուսիայի ժողովրդավարական Լեոնիդ Բորչեյսկին հաղորդեց, որ հանրապետության խորհրդարանում եղած ընդդիմադիրները գործուն կերպով ստեղծում են սովետական կա-

րիներ: Նման կարիների հղացքն արդեն մշակվել է, ավելացրեց պատգամավորը, հանդես գալով Միևսկի գործադուլային կոմիտեի հերթական նիստի ժամանակ, ուր իր հետ հերթափոխվել էին ընդդիմադիր այլ պատգամավորները:

Պատգամավորները մատնաչեցին, որ Բելոռուսիայի Գերագույն խորհրդի ներկայիս տեղի ունեցող նստաշրջանի գլխավոր հարցերից մեկը՝ պրեզիդենտի պաշտոնի հաստատումն է:

«Կոմունիստական մեծամասնությունը, ասաց Լեոնիդ Բորչեյսկին, - ծրագրում է պրեզիդենտ ընտրել հաջորդ նստաշրջանի ժամանակ: Ընդդիմադրության կարծիքով, պրեզիդենտը պետք է ընտրվի համաժողովրդական ընտրություններով, հանրապետության Սահմանադրության ընդունումից հետո»: Բորչեյսկին ընդգծեց, որ ընդդիմադրությունը դարձյալ իր հույսը կապում է բախմուկական շարժման աջակցության հետ:

Իսլամական մշակույթի կենտրոն Մոսկվայում

Մոսկվայի 6-ին Մոսկվայում կատարվելու է Իսլամական մշակույթի կենտրոնի բացումը: Այն կատարվելու է Մոսկվայի Կիևոյի տանը: Այս մասին հայտարարեց ԽՍՀՄ-ի կոմունիստական Լեոնիդ Լիպաչովը: Արարողությանը մասնակցելու հրավերներ են հղվել մուսուլմանական երկրների դեսպաններին, հասարակական գործիչներին, այդ թվում՝ միութենական և օտարապետական խորհրդարանների պատգամավորներին, Մոսխորի անդամներին, ԽՍՀՄ մշակութային ֆոնդի և այլ կազմակերպությունների ներկայացուցիչներին:

ԽՍՀՄ-ի Մոսխորի կողմից պաշտոնապես գրանցվել է 1991 թ. ապրիլին:

Նոր գլխավոր հյուրասուներ Կիևում

Առաջին անգամ Կիևում նշանակված գլխավոր հյուրասուներին պաշտոնապես գործելու իրավունքի շնորհման արարողությունը կատարվեց ոչ թե Մոսկվայում, այլ Ուկրաինայի մայրաքաղաք Կիևում:

Մայիսի 29-ին, Ուկրաինայի արտաքին գործերի նախարար Անտոն Զելենկոն արտոնագրեր շնորհեց Մոսխորի և Զեխուլովակիայի գլխավոր հյուրասուներին, համապատասխանաբար Ցաղմազինի Թաշնյամին և Որբերտ Գարենչարին:

Ուկրաինայի արտգործնախարարությունում «ԻՖ»-ի թղթակցին հայտնեցին, թե գլխավոր հյուրասուների թեկնածուները նախապես արժանացել էր Միութենական արտգործնախարարության հավանությանը, իսկ հանրապետական արտաքին գործերի քաղաքական վարչության կողմից գլխավոր հյուրասուների ընտրությունը ուղղակի ձեռնարկվել էր կրում:

Ամբաղնդվում է կայունությունը Լիբանանում

Լիբանանյան քանակը, «Մեծ Բեյրութ» ծրագրի հաջող կատարումից հետո, որի ընթացքում պիսյալ ջոկատները հեռացվեցին մայրաքաղաքից և արվարձաններից, վերջերս իր դիրքերն ամրապնդեց լեռնային շրջաններում, վերապնդվեց անպարզելները, այդպիսով վստահության են ապահովության մթնոլորտ ստեղծելով քաղաքայինների մոտ:

16 տարի տեւած եղբայրասպան պատերազմից հետո առաջին անգամ քրիստոնյաներն ու իսլամները սկսեցին ապաստան

Չժազայել նախապես հակամարտ շրջաններում, առանց սպանվելու կամ առեւտրվելու վախի: Այդ բանը ավելի էս ամրապնդվեց այն բանից հետո, երբ պիսյալ գլխավոր ջոկատներն իրենց համաձայնությունը տվեցին վայր դնելու պնդերը:

Լեռնային ու ծովափայլ մայրուղիներն այժմ վերահսկում են միայն բանակայինները, որոնք ստուգման կետեր են դրել տարբեր տեղերում: Դավելյալ ուժեր ուղարկվեցին Շուֆի լեռների դուրսի գյուղերը, որտեղ բանակայինները հաստատեցին պաշտպանական դիրքեր: Բանակային ստորաբաժանումները շրջում են նաև Բաթրուսի, Ջուրայի, Ջեսուրուսի և Ջիբեյլի շրջաններում:

«Լիբանանյան ուժեր»-ի հրամանատար Սամիր ժառան, քրիստոնյա ուժեղագույն պիսյալ խմբավորման պետը, ներողություն խնդրեց քրիստոնյաներից, իր պիսյալների կողմից պատճառված վնասների համար:

«Օրենքն է այժմ փոխարինում պնդի տիրապետությանը», հայտարարեց վարչապետ Օմար Ջարամն, մինչ խորհրդարանի նախագահ Դուսեյն Դուսեյնի խոստացավ այլևս երբեք չվերադառնալ Բեյրութը: Այսուհանդերձ, պիսյալ խմբավորումները, որոնք խոստացել էին հանձնել պնդերը և իրոք հանձնել էին դրանք մի մասը, կարծվում է, որ ծանր հրետանու և պիսյալների մեծ մասը պահել են: Ընդհանուր կարծիքն այն է, որ նրանք այդ պիսյալները վաճառելու են երրորդ աշխարհի երկրներին: Ըստ հավաստի աղբյուրների, «Լիբանանյան ուժերն իրենց պիսյալների մեծ մասը արդեն իսկ վաճառել են Սուդանին և Սոմալիին, միլիոնավոր դոլարների փոխարեն»:

Կառավարությունը ցարդ չի արտահայտվել, թե ինչպես է վարվելու քաղաքայինների մոտ գտնվող մեծաքանակ պնդերի կապակցությամբ: Դրանց քանակն այնքան մեծ է, որ հնարավոր չէ հավաքել:

Խորհրդային հրամանատարությունը լիսվացիներից ժողովրդի և ղախանջում

Մեծ սեռական քրեական Գայանն Արիկյանը սեղեկագրով Լիսվայից

Մայիսի 29-ին Վ. Լանգսերնգիսը ԽՍՀՄ զինված ուժերի գլխավոր շտաբի պետ Մոյիսենից ստացավ հեռագիր, որում գրված էր. «Եթե Լիսվայի գորակողիկները չզննան ծառայելու խորհրդային բանակում, ապա Լիսվայի պարտավոր է տուրք վճարելու, հակառակ դեպքում ԽՍՀՄ զինված ուժերը կդիմեն այլ միջոցների»:

Մայիսի 31-ին երեք մեթոդային հանրապետությունների Գերագույն խորհուրդների նախագահները մեկնեցին Բրյուսել, մասնակցելու Բելգիայի, Հոլանդիայի և Լյուքսեմբուրգի միջպատմամետական խորհրդի լիակազմ նիստին: Բնաբերվելու են Բալթիկյան հանրապետությունների և այդ երեք պետությունների համագործակցելու հնարավորությունները:

Համաշխարհային անգրաճանաչությունը չնչին նվազում է ադրում

ՄԱԿ, 14-ր մայիսի.- Առաջին անգամ, աշխարհում անգրաճանաչների թիվն անընդհանրապես նվազում է ապրել վերջին տարիներին: Այս մասին ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ի կողմից պատրաստված մի տեղեկագրում նշվում է, որ անգրաճանաչների թիվը 1990-ին կազմել էր 942 միլիոն մարդ՝ 1985 թ. 950-ի փոխարեն: Անգրաճանաչների թվի նվազումը, զեղեցիկ մի զուգադիսության, հանրակնում է Գրաճանաչության համաշխարհային տարվա հետ, որը կարող է անգրաճանաչության դեմ պայքարի անկյունաքար ծախյն տարի համարվել:

Անգրաճանաչների թիվը կազմում է աշխարհի քնակության 25,6 տոկոսը, և եթե այժմյան դրական միտումները շարունակվեն, սպասվում է, որ մինչև 2000 թվականը անգրաճանաչների թիվը կիջնի 935 միլիոնի, կամ 21,8 տոկոսի: Տեղեկագիրը նշելով անգրաճանաչների թվի համեմատական անկումը, 1970 թվին 890 միլիոն, կամ 38,5 տոկոս չափաբան քնակության, միևնույն ժամանակ մատնանշվում է, որ անգրաճանաչության վերացման ուղղությամբ արձանագրված առաջադիմությունը «քաղաքային դանդաղ» է ընթանում: Տեղեկագրում նշվում է, թե Գրաճանաչու-

թյան միջազգային տարվա դրական անդրադարձներին է եղել արդյունաբերական երկրներում գործառնական անգրաճանաչության ընթացման քարձրացումը, որտեղ հաճախ անգրաճանաչությունը տատանվում է 10-ից 20 տոկոսի միջև: Սրա արդյունքը եղավ այն, որ պատրաստվեցին պորտլեմը լուծելու ծրագրեր, իսկ արդյունաբերական երկրներն էլ իրենց պատրաստակամությունը հայտնեցին օգնելու աղքատ երկրներին:

Այնուամենայնիվ, ըստ ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ի, սա բոլոր երկրների համար լուծում չէ. քանի որ «մի երկրում, որտեղ տղամարդկանց 50 տոկոսը և կանանց 80 տոկոսը անգրաճանաչ են, հարցն այն հարթահարելու գիտակցության մեջ չպետք է կայանա», այլ ըստ տեղեկագրի՝ «գործն է կարևորը և այդ գործը պահանջում է, աղքատ երկրների համար, արտաքին աջակցություն, ինչպես նաև ազգային հանձնառություն»:

ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ի կողմից օժանդակություն ստացող փորձերից մեկն էլ գյուղական մամուլն է, քանի որ ըստ տեղեկագրի, «գրաճանաչությունը մեծ իմաստ չունի և քիչ է փնտրվում այնպիսի հասարակությունում, որտեղ մամուլն ու ընթերցանությունը տարածված չեն»: